

YOGAN I ESOTERISK BELYSNING

7.1 Västerländsk okunnighet

¹Om de politiska och sociala rörelserna i Indien börjar man bli allt bättre underrättad i västerlandet. Men beträffande indiernas ”andliga” liv råder en bedrövlig okunnighet. Först på senaste tiden ha vissa amerikanska psykologer under påverkan av yogisk propaganda i Förenta staterna börjat undra, om det icke vore skäl att undersöka, om indierna verkligen ha ”något upplyst själsliv”, som det kunde vara värt att studera.

²Det mesta de flesta veta om Indien ha de väl fått i söndagsskolan, där man får höra vad de kristna missionärerna ha för uppfattning om dessa livsokunniga hedningar. Det visar sig, att de förväxla yogier med fakirer utan aning om den oerhörda distansen mellan dessa i utvecklingshänseende.

³De s.k. fakirerna (ordet ”fakir” är egentligen en arabisk beteckning på asket), vilka samtliga befinna sig i närheten av barbarstadiet, kunna indelas i två huvudslag, som man kunde beteckna såsom illusionister och kvietister. Illusionisterna visa sina mycket specialiserade psykologiska tricks, i regel nedärvda inom familjen. Kvietisterna äro sådana som dels missgestalta sin organism, dels söka ”mörda sin själ” genom att döda alla sinnesförmåelser, känslor och tankar. De tro sig på detta sätt kunna uppnå nirvana eller utslöcknande genom att icke göra någon ny karma, icke begära något av livet, som kan tvinga dem till återfödelse.

⁴Missionärerna anklaga de stackars hedningarna för att de i templen tillbedja rysliga avgudar men glömma, att vissa kristna i templen tillbedja jungfru Maria och otalet helgonbilder och ikoner. De äro aningslösa om att de indiska statyerna äro starkt ”magnetiserade”, varför de i hängivenhet försjunkna känslodyrkarna av symbolerna för allehanda kosmiska energier erhålla en efterlängtdad fysisk-eterisk och emotional stimulans.

⁵Det finns i västerlandet en mycket exklusiv krets av lärde, ”orientalister” och sanskritister, som likt Max Müller syssla med översättning och uttolkning av sanskritlitteraturen. De äro okunniga om att denna urgamla litteratur är alltigenom symbolisk och att denna symbolik icke kan tolkas rätt ens av de lärdaste brahminer eller yogier.

⁶Ingenstans som i Indien har det för normalindividen (de flesta) ovetbara varit föremål för ett sådant otal spekulationer. Ingenstans som där ha reflekterande människor varit inställda på att orientera sig i verkligheten och söka svar på frågorna om tillvarons beskaffenhet och livets mening.

⁷Indien erbjuder en provkarta på alla existerande religiösa och filosofiska åskådningar. Majoriteten är hinduer, som vid sidan av otal lägre gudar ha de ännu outredda, totalt misslyckade symbolerna för tillvarons tre aspekter: materien (Brahma), medvetenheten (Vishnu) och rörelsen (Shiva).

⁸Hinduernas fasa är den sedan årtusenden inetsade ”själavandringens” folkvidskeppelse. Att tro sig kunna bli än kuli, än ko, än krokodil, än bo i en nöt etc. måste te sig föga lockande, särskilt för en brahmin. För alla, som blivit offer för en dylik fiktion, blir önskan att till varje pris undgå ett sådant öde till slut dominerande. Och eftersom ödet (karma) är ett resultat av individens medvetenhetsyttringar, kan befrielsen från själavandringen och utslöcknandet i nirvana nås endast genom dödandet av alla medvetenhetsyttringar, framför allt genom frihet från alla slags begär efter något i livet.

⁹Denna grundtanke uppvisar ett otal variationer från de mest primitiva föreställningar hos lägsta kasten till de mest utarbetade och invecklade logiska spekulationssystem hos brahminerna. En vitt utbredd uppfattning är att den som lyckats bli ”född två gånger” i brahminernas kast, har nirvana inom nära räckhåll.

¹⁰Den outsinliga, rastlösa indiska spekulationen (väsentligen inom brahminkasten), som ständigt måste utarbeta omfattande logiska system av varje hugskott och ständigt måste ha

nya fiktioner att arbeta med, nöjer sig aldrig med ett en gång för alla klarlagt system utan spinner vidare sitt nät av luftigaste abstraktioner. En västerländsk logiker skulle häpna inför skärpan i dessa slutledningar, vilket bekräftar att logik icke löser några kunskapsproblem.

¹¹Ett bevis på filosofen Hermann Keyserlings förståelse för indisk mentalitet var hans riktiga iakttagelse, att grunden till buddhismens misslyckande i Indien var och förblir att den motverkar, för att icke säga omöjliggör, fortsatt spekulationsraseri.

7.2 Yogafilosofien

¹Det följande är en jämförelse mellan esoterikens (hylozoikens) och yogafilosofiens uppfattning av verkligheten. En dylik har visat sig alltmer nödvändig. De yogier, som i västerlandet sökt framställa yogan, ha saknat kunskap om esoteriken. Och de västerlänningar som behandlat yogan, ha saknat förutsättningar för belysning av hithörande problem.

²Av de många filosofiska system, som förekomma i Indien, är det särskilt två, som yogierna utgå ifrån. Det ena är det tankesystem som Patanjali använt vid avfattandet av sina sutraer, nämligen sankhya. Det andra är den utformning av vedanta som präglats av Shankara.

³Sankhya är ett dualistiskt system, vilket vedanta också var, innan Shankara stuvade om det.

⁴Sankhya utgår från materien (prakriti) och medvetenheten (purusha), vedanta från materien (akasha) och energien (prana). I sankhya saknas energien, i vedanta medvetenheten, vilka aspekter i stället tilläggas individen, närmast såsom egenskaper.

⁵De tre kvaliteter (gunaer), som tilläggas prakriti (sattva, rajas, tamas), utgöres enligt esoteriken av materieenergier från de tre atomslagen 45, 47, 49.

⁶Varken i öster- eller västerland ha filosoferna lyckats lösa tillvarons grundproblem: treenigheten, tillvarons tre aspekter.

⁷De yogafilosofer, som studerat europeisk filosofi, ha stannat inför Schopenhauers såsom den med deras egen mest överensstämmande. Schopenhauer själv utgick också i sin tur från upanishaderna. De citera hans ”rum, tid och kausalitet” men glömma att omnämna de båda fundamentala ”vilja och föreställning (medvetenhet)”. Såsom de subjektivister samtliga äro, ha de utelämnat materieaspekten.

⁸Den form, vedanta fick under Shankaras behandling, kallas ”advaita”, ehuru felaktiga beteckningen ”vedanta” lika ofta kommer till användning.

⁹Shankara utmönstrade materieaspekten ur vedanta med absoluta subjektivismen som resultat. Advaita förnekar materiens existens, förnekar att det finns någon verklighet utom oss, förnekar att det finns något annat än självet, atman, nirvana. Allt annat är endast ”namn och form”, sinnenas bedrägeri, skenverklighet, illusion, maya. Individerna sakna egen existens, äro bedrägliga emanationer eller reflexer av kosmiska självet.

¹⁰En av grunderna till yogiernas missuppfattning av verkligheten är deras ovetskap om tillvarons tre aspekter. Varje materievärld är olik varje annan, beroende på olika uratomtätthet. Verklighetsuppfattningen måste alltså bli olika i de olika världarna.

¹¹Det finns i stort sett tre totalt olika slag av s.k. kunskapsteori: västerländska livsokunnighetens, indiska illusionsfilosofiens (advaita) och hylozoikens.

¹²Den västerländska är antingen den vanliga agnostiska eller skeptiska fysikalismen, som förnekar existensen av allt som icke alla kunna konstatera och betraktar medvetenheten som en egenskap hos organiska materien eller den filosofiska subjektivismen, som förlägger människans olika slag av medvetenhet till en fiktiv, ”immateriell” eller ”andlig” medvetenhetsvärld.

¹³Advaitafilosofien begår fundamentala misstaget att bedöma verkligheten i en värld från en annan världs verklighetsuppfattning och kommer därför till idel orimligheter. Verklighetsuppfattningen i t.ex. värld 45 är logiskt omöjlig för såväl 47-jag som 43-jag. Filosoferna måste lära sig att låta ”detta vara detta” i varje värld.

¹⁴Psykologisk förklaring till illusionsfilosofien kan vara den att de i lägre atomslag involverade atomerna vid materiens upplösning övergå till närmast högre slag. När 45-atomen ”sprängs”, upplöses den i 44-atomer.

¹⁵Hylozoiken hävdar, att varje värld är sin egen ofrånkomliga verklighet, lika reell som alla övriga världars verklighet för dem som däri befinna sig. De tre verklighetsaspekterna icke endast te sig olika utan äro olika i de olika världarna.

¹⁶Vedanta var avsedd som en reaktion mot fysikalismen och innebar ett framhävande av medvetenhetsaspekten men därför icke i sin ursprungliga form en utmönstring av materiaspekten. Det var det misstaget (med advaita) den Shankara, som levde på 800-talet vt, begick. Den förste Shankara framträdde kort efter Buddha.

¹⁷Medvetenheten kan icke finnas till utan materiellt underlag. Medvetenhetsaspektens betydelse ökas och materiaspektens betydelse minskas med varje högre värld. Men det är misstag att förneka materiaspektens absoluta existens och ett ännu större att bortse från dess betydelse i människans världar. Shankaras illusionsfilosofi är en mental fiktion i emotionala illusionernas värld.

¹⁸Esoteriken förklarar, hur Shankara kunde komma på sin till synes barocka idé.

¹⁹Det finns endast en medvetenhet: den kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje uratom har omistlig del, och all medvetenhet är både kollektiv och individuell. Bortser man från tillvarons materie- och rörelseaspekter, får medvetenhetsaspekten en allt dominerande betydelse. Man behöver för den skull endast tänka ut konsekvenserna av följande fakta. Den fysiska atomen (49:1) innehåller 48 allt högre slag av atomer och miljarder uratomer. Fysiska atomen tillhörande involutionsmaterien har redan aktualiserad, passiv medvetenhet och har alltså lika många medvetenhetspunkter som uratomer. Hela kosmos är en medvetenhet, till betydande del aktiv, i varje fall aktiverad.

²⁰Advaitas spekulation visar den allmakt fantasien når, när den lyckats komma utom räckhåll för logiska kontrollen och undgått ödet att likt Ikaros utsättas för alltför påtaglig kontakt med verkligheten.

²¹Betecknande för indisk mentalitet är att både sankhya och advaita tyckas kunna trivas under samma turban. Sedan man med sankhyas hjälp (materiaspekten) lyckats förklara företeelserna i tillvaron, möter det intet hinder att sätta kronan på verket och övergå till advaitas illusionsfilosofi och förlora sig i de luftigaste abstraktioner. Skulle man av någon anledning tvingas ånyo ge förnuftig förklaring på de förargliga materiella företeelserna, dyker man ogenerat med en saltomortal ner i dualismen igen och kan tydligen upprepa dylika akrobatiska konststycken hur ofta som helst.

²²Det är denna mentala rörlighet och de flytande definitionernas oklarhet, som underlätta personlig och subjektiv utformning av nya tankesystem. Det finns icke en fastställd åskådning, utan varje yogahelgon har sin egen utformning av gemensamma fundamentaldogmerna. Det är detta som gör, såsom Vivekananda sade, att i Indien årligen uppstå nya sekter. Kritik från utomstående är därför en vansklighets sak, ty vad man än säger, finns det alltid möjlighet för yogafilosoferna att åberopa sig på någon annan auktoritet.

²³Sankhyafilosofien används av yogin, tills han ”uppnått självrealisation” och i denna blivit ”ett med gud”, blivit gud. Sedan duger endast advaita, som anses vara allvetenhetens syn på tillvaron. Det är ett underligt slag av allvetenhet, som saknar vetskap om existensen av:

49 kosmiska atomvärldar

42 molekylära solsystemvärldar

6 allt högre naturriken i solsystemet (i världarna 43–49)

6 allt högre gudomsriken (i världarna 1–42)

solsystemregeringen

planetregeringen

planethierarkien
och som för övrigt är okunnig om:
tillvarons tre aspekter
urmaterien
involutionmaterien
evolutionmaterien
mänskliga jaget i kausalhöljet
reinkarnationen till skillnad från själavandringen för att endast nämna några fakta

²⁴Den fundamentala olikheten mellan Pytagoras' hylozoik och Shankaras panteism är att advaita antar, att medvetandet kan existera utan materiellt underlag, medan däremot enligt hylozoiken medvetenhet icke kan äga självständig existens oberoende av materien, utan alltid är med nödvändighet knuten till materia.

²⁵Enligt panteismen måste livet sakna förnuftigt ändamål. Världssjälens avsöndrar individuella själen, som efter ett meningslöst irrande ("själavandring") genom de fyra naturrikerna slutligen lyckas nå nirvana och förintas genom att återgå till en evigt oföränderlig världssjäl, som arbetar blint och automatiskt utan ändamål. Det är lättförståeligt att självmedvetenheten utan fast punkt för egen existens, så snart den befriats från materien, måste antagas sammansmälta med ursjälens.

²⁶Enligt hylozoiken är kosmos sammansatt av uratomer (monader) med potentiell medvetenhet, vilka väckas till liv i manifestationsprocessen och därefter från mineralriket genom allt högre naturriken i allt högre materievärldar förvärva allt större delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, som utgöres av samtliga monaders kollektiva medvetenhet. Individerna är alltså evigt odödliga och livets mening är individuella medvetenhetens utveckling och expansion till kosmisk allvetenhet och allmakt. Återgång från högre till lägre naturrike är givetvis utesluten.

²⁷Varje solsystem, planet, värld i planeten utgör en medvetenhetskollektivitet, i vilken varje monad (uratom) har omistlig delaktighet. Ju mer monadens medvetna delaktighet i denna ökas, desto större blir ansvaret. Solsystemets öde är resultat av alla monaders aktivitet. Alla påverka alla. Även mänskligheten utgör en kollektivitet i kollektivet.

²⁸Det torde av det sagda framgå, att yoga är exoterik och icke esoterik.

7.3 YOGANS FIKTIONER

¹"Rishierna", lärarna i Atlantis' tempelskolor, undervisade intellektuella eliten i kunskapen om verkligheten.

²De som drogo verklig nytta av denna undervisning (betydligt äldre kausalväsen än övriga mänskligheten), ha längesedan övergått till femte naturriket.

³Av de övriga ha de som ägde förståelse nog att icke missbruka kunskapen, fått återerinra sig den i esoteriska kunskapsordnar.

⁴De som tillhörde eller följde det svarta prästerskapet, lyckades så förstöra "mentalprincipen" (mentala uppfattningsorganets verklighetssinne), att det behövdes ca femtio tusen års inkarnationer för att "återställa" den. För många räcker tydligen icke ens det. De fortsätta att idiotisera sitt förnuft.

⁵Att indierna blevo de förnämsta kunskapsbevararna av alla folk, berodde på att "manun" lät äldsta ariska rasen bilda en egen kast (brahminerna) och "bodhisattvan" gav denna kast så mycket av kunskapen att förvalta under iakttagande av allsköns försiktighetsmått, att den kunnat intaga en särställning i "andligt" avseende.

⁶Andliga centra med kloster upprättades överallt i Indien. De vidtagna försiktighetsmått ledde slutligen till att endast hierofanterna kunde rätt tolka de "heliga skrifterna" och dogo ut, innan de funnit värdig efterträdare.

⁷Det som numera finns kvar av ursprungliga kunskapen, är i stort sett en ohjälplig misstolkning. Men trots detta har esoterikern lätt att i dagens härskande fiktioner igenkänna den förlorade kunskapen. Hur pass inetsade och ännu outrotliga dessa fiktioner blivit i folkmentaliteten, framgår av bodhisattvans (senare Buddha) misslyckade försök att predika sunda förnuftets prioritet och suveränitet. Det är betecknande, att brahminerna ännu ängsligt bevaka vad de tro vara ursprungliga läran.

⁸Yogafilosofien utgör summan av indisk livsfilosofi. I det hänseendet är den ojämförligt överlägsen allt vad andra folk presterat även psykologiskt sett. Man kunde kalla den för emotionalitetens vetenskap. Det visar sig emellertid, att mänskliga förnuftet, såsom Buddha längesedan klargjort, ej kan lösa tillvarons problem, att människan hänvisad till sina egna resurser på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium ej ens kan lyfta Isis' slöja. Det kan ingen som icke förvärvat självmedvetenhet i sitt kausalhölje, inträtt i platonska idévärlden.

⁹De sanskrittermer, som nedärvt från den tid rishierna lärde i Atlantis, äro missförstådda ännu. De kunna icke tolkas rätt utan esoterisk kunskap. Yogiernas förklaringar på manas, buddhi, nirvana, atma äro felaktiga. Icke ens innebörden av återfödelse och karma ha kunnat fattas rätt.

¹⁰Rishiernas skrifter voro ursprungligen avfattade på senzar och översattes sedermera till sanskrit. Vad som finns kvar av dessa (upanishader och vedaböcker) ofta korrumperade texter är i varje fall omöjligt att förstå av andra än esoteriker. Att sanskrittermerna äro missförstådda, framgår redan av den olika betydelse de fått i olika yogaskolor.

¹¹Yogierna kalla manas för än tankeförmåga, än själskraft, än en funktion hos antahkarana.

¹²De kalla buddhi för än förnuft, än intuition, än ahamkara, än antahkarana.

¹³De kalla atma för än jaget, än själen, än Brahman, än det absoluta.

¹⁴Antahkarana kallar en yogauktoritet "det inre redskap, varmed subjektet lär känna objektet genom identifikation". "Antahkarana står mellan jaget och objektet."

¹⁵Enligt esoteriken är antahkarana förbindelseleden mellan de olika höljena och dessas olika slag av medvetenhet.

¹⁶Några ytterligare yogacitat torde intressera i detta sammanhang:

¹⁷"Själen eller antahkarana får sin kraft genom förening med Jaget eller Atma, vilket är detsamma som Brahman eller det Absoluta."

¹⁸"Hinduernas Atma är den oföränderliga Verkligheten, det Stora Vittnet, själva Medvetandet."

¹⁹"Buddhi är det beslutsamma tillstånd som bestämmer, att detta är ett träd och icke en människa."

²⁰I det följande lämnas några uppgifter om de allmänna föreställningarna beträffande yogiernas världar, intuition, vilja, återfödelse, karma samt de tre för indiskt betraktelsesätt mest typiska: dharma, självrealisation och samadhi.

7.4 Yogiernas världar

¹Enligt esoteriken ha de individer, som uppnått femte naturriket och ingått i planethierarkien, de fyra planetariska atomvärldarna 46–49 till sitt förfogande. Individerna i fjärde naturriket leva i tre atomvärldar (47–49), uppdelade i fem molekylarvärldar.

²Vissa yogaskolor tala om de fem kosmiska världarna. Andra nöja sig med tre världar i universum.

³De som tro att kosmos har fem världar, bevilja även jaget fem höljen eller åtminstone fyra, ifall det femte och högsta är den allt omfattande världssjälen Brahman. Somliga tycka att det kan räcka med tre, och definitionerna påminna i sin oklarhet om teologernas kropp, själ och ande.

⁴Vissa yogaförfattare tala under hänvisning till Patanjali om fem olika slag av medvetenhet hos individen. Men det visar sig, att de två högsta slagen tillhöra individerna i femte

naturriket. De motsvara nämligen 46- och 45-jagmedvetenheterna.

⁵Av betydelse äro icke dylika teoretiska spekulationer, utan vilka världar de ha möjlighet att tala om av egen erfarenhet. Yogierna kunna med sina metoder förvärva fysiskt-eteriskt och emotionalt förstånd (klärvoajans eller objektiv medvetenhet om materiella företeelser i dessa världar). Vad därutöver är tillhör gissningarnas områden. De sakna möjlighet att förvärva objektiv medvetenhet i mentalvärlden och högre världar.

⁶Den värld de kalla nirvana (i vilken de förlora sin medvetenhet), det gemensamma slutmålet för både hinduer och buddhister, motsvarar i bästa fall ungefär vad esoterikerna kalla kausalvärlden eller platoniska idévärlden. Men därom sväva de ännu i okunnighet.

7.5 Intuition

¹Intuition ger kunskap genom uppvisande av grunder och orsaker.

²Eftersom såväl intuition som vilja äro förmågor, som ligga utom räckhåll för mänsklig erfarenhet, är det givet att yogierna utan esoterisk kunskap måste ha oklara föreställningar om vad de innebära, vilket också framgår av de vaga definitionerna.

³Ursprungligen avsågs med ordet "intuition" gudomens omedelbara och allsidiga uppfattning av verklighet och skeende. Plotinos t.ex. använde ordet att beteckna gudomens absoluta vetande. Hos yogierna är intuition i regel resultat av snabbuppfattning av emotionalvibrationer, som i sig alltid innehålla något slags mentalvibrationer. Psykologerna tala om ögonblickligt överskådande, snabb syntesfunktion hos utvecklat förnuft. Ofta är det fråga om omedelbar förståelse, baserad på undermedvetenhetens återerinring och igenkännande. Somliga mena med "intuition" idéförvärv från någon av människans emotionala eller mentala övermedvetenheter. Man har även föreslagit ingivelse, inspiration, upp- enbarelse. Dessa utgöra emellertid medveten eller omedveten påverkan från annan individ. I allmänt tal har ordet "intuition" genom missbruk degraderats att beteckna infall, hugskott, allsköns fantastier.

⁴I vardagsspråket ha saknats ord för högre materier och världar med dessas slag av medvetenheter och energier. I sin oförmåga att finna nya termer för nya företeelser ha författare i esoterik begagnat i språket förefintliga ord, som ohjälpigt idiotiserats av "oinvigda". Även de av Vyasa och Patanjali använda sanskrittermerna ha visat sig olämpliga, icke minst därför att de misstolkats av yogaauktoriteter och brahminska skriftlärdar. För att råda bot på härskande begreppsförvirringen torde det vara skäl att övergå till matematiska beteckningar.

⁵Emellertid har denna hjälplöshet medfört att esoteriska författare använt ordet "intuition" om två helt olika slag av medvetenhet, om såväl kausalmedvetenhet (47:1-3) som essentialmedvetenhet (46:1-7).

⁶Esoteriskt betecknades mentalmedvetenheten som "sjätte sinnet" och intuitionen som "sjunde sinnet".

⁷Mentalmedvetenheten har under inkarnationen tre huvudfunktioner. Dels möjliggör den för jaget att med hjälp av organismens s.k. fem sinnen konstatera fysiska fakta, dels att i hjärnan bearbeta dessa fakta till begripliga system, dels tjänstgör den såsom förmedlare av under- och övermedvetenheten.

7.6 Vilja

¹Människan saknar kunskap om viljan, dess väsen och lagarna för dess handhavande. Men okunnigheten visste naturligtvis allt om den saken, och så kom termen "vilja" att användas på allt som hade att göra med önskan, föresats, strävan, handlingsförmåga etc.

²Ordet "vilja" var ursprungligen symboliska beteckningen på rörelseaspekten (viljeaspekten).

³Dynamis verkar på två sätt: indirekt i materieaspekten såsom initialimpuls för materieenergi och direkt genom aktiv medvetenhet.

⁴Beteckningen "vilja" avsåg medvetenhetens förmåga att låta dynamis verka genom sig. Ju högre slag av medvetenhet, desto större möjlighet till dynamis. Högsta medvetenhet är också högsta "makt".

⁵I sin tydliga hjälplösa ordbrist ha esoteriska författare använt beteckningen "vilja" om högsta slag av medvetenhet i såväl femte som sjätte naturriket, alltså om såväl 45- som 43-medvetenheten. Det har icke bidragit till att öka klarheten eller minska begreppsförvirringen.

⁶Människans "vilja" är i fysiskt hänseende vitalitet och aktivitetsförmåga, emotionalt: attraktion och repulsion, mentalt: fasthållet motiv (vanligtvis handlingsmotiv).

⁷Teologiska tvistefröet om människans "fria" vilja berodde på okunnighet om att "viljan" är "bestämd" av motiv och att starkaste motivet segrar.

⁷Andra problem avse dels oförmågan att omsätta vetande eller föresatser i handling, innan erforderlig handlingsförmåga förvärvats, dels kampen mellan motsatta slag av önskningar. Coués sats, att då "viljan" och fantasien råka i konflikt, vinner alltid fantasien, berodde på felande insikt om att det i själva verket var fråga om olika önskningar och att han kallade den mest suggestiva för fantasi.

7.7 Återfödelse

¹Det mest fatala beviset på yogiernas okunnighet om verkligheten är deras tro på "själavandringen". De veta icke ens, att återgång från högre till lägre naturrike är utesluten, att människan icke kan återfödås såsom djur.

²Ramakrishna-yogiernas väldigaste auktoritet, näst denna skolas stiftare, är Vivekananda. Denne menade på fullt allvar, att hans hund var en inkarnation av en förut avliden vän till honom.

³Det är hög tid att de överge denna alltför komprometterande villfarelse och för sina efterföljare klargöra den fundamentala skillnaden mellan folkvidskepelsens själavandringstro och esoterikens reinkarnationskunskap.

⁴Denna okunnighet är bästa beviset för att yogierna icke kunna studera sina föregående inkarnationer och att ingen av dem kunnat bli kausaljag. Har någon lyckats därmed, har han upphört att vara en yogi. När individen förvärvat objektiv självmedvetenhet i sitt kausalhölje, detta hölje som erfordras för övergång från djur- till människoriket, kan han studera alla de inkarnationer detta permanenta hölje varit med om. Kausalhöljet kan icke inkarnera i en djurkropp.

⁵Vid övergången från människoriket till femte naturriket förvärvar jaget i kausalhöljet ett nytt hölje i denna högre värld (46) och blir därmed ett essentialjag, ett 46-jag.

⁶På grund av alla de rådande missuppfattningarna kan det icke nog klart inskräpas, att kausalhöljet i kausalvärlden är det hölje som gör individen (monaden, jaget) till människa, att kausalhöljet är människans "själ" liksom en gång superessentialhöljet i värld 45 skall bli individens "ande". Kausalhöljet kan aldrig inkarnera såsom djur. Den företeelse som kallas "besatthet" är en följd av att en annans emotionalhölje söker undantränga rättmätige ägarens emotionalhölje. Den har ingenting att göra med reinkarnation.

⁷Teosofernas synnerligen misslyckade beteckning, "odödlighet", må i detta sammanhang förklaras. "Odödliga" kallades de som aldrig mera kunna förlora sin medvetenhetskontinuitet, vare sig vid reinkarnation eller vid solsystemets upplösning.

7.8 Karma

¹Läran om karma (lagen för sådd och skörd, lagen för orsak och verkan) är liksom läran om "själavandring" gemensam för de flesta indier. Att båda dessa läror (ursprungligen esoteriska) förvanskats av okunnigheten, hör till det oundvikliga, eftersom människan har en till synes obotlig tendens att ersätta felande fakta med spekulationer och med uppenbart oeffterrättlig inbilskhet blint tror, att hennes livsokunnighets hugskott äro i överensstämmelse med

verkligheten.

²Enligt esoteriken är kosmos ett lagbundet helt. Den kosmiska manifestationsprocessen försiggår enligt orubbliga materie- och energilagrar (naturlagar). De för medvetenhetsaspekten gällande livslagarna förbli också orubbligt giltiga. Talet om att ”upphäva lagar” vittnar om okunnighet. Man kan göra sig fri från verkan av ett lägre slag av energi med ett högre slag av energi men icke upphäva lagar, som äro uttryck för oföränderligt verkande krafter.

³Ingen kan upphäva de för medvetenhetsutvecklingen gällande livslagarna. Men inom sin egen lilla maktsfär har varje varelse enligt frihetslagen ett visst mått av frihet, som kan missbrukas.

⁴Lever människan i överensstämmelse med livslagarna, försiggår hennes utveckling på snabbast möjliga sätt, friktionsfritt, harmoniskt med högsta möjliga grad av lycka. Men varje misstag ifråga om livslagarna (kända eller okända) medför följder ägnade att så småningom (antalet inkarnationer härför blir hennes egen sak) lära individen finna lagarna och rätt tillämpa dem. Har han tillfogat andra varelser lidande, får han själv uppleva samma mått av lidande. Det är omutliga rättvisans lag, som ingen godtyckets nåd kan befria ifrån.

⁵Det hör till människans dharma att göra allt hon kan för att minska lidandet i världen för alla varelser under alla omständigheter. De som vägra hjälpa, när de kunna, begå en underlåtenhet, som har sina följder och ingalunda de minsta.

⁶Brahminernas uppfattning av karma, att den är ett oundvikligt öde, att man ”går i vägen för karma” genom att söka avhjälpa lidande och nöd, vittnar om fatal livsokunnighet. Ingen kan ”gå i vägen” för någon lag. Skall någon lida, så kan ingen makt i världen hindra den saken. Det lidande vi tillfogat andra kan gottgöras genom frivilligt ”offer” i kommande liv.

⁷Planethierarkien säger uttryckligen ifrån, att ingen människa kan rätt förstå karmas lag. Men det betyder icke, att man ej bör försöka att förstå den.

⁸De livsproblem, som individen själv måste lösa för att kunna utvecklas, återkomma i liv efter liv, tills de blivit lösta på rätt sätt. Självförverkligandets lag är en orubblig lag, som anger, att individen i alla riken, de må vara planetariska eller kosmiska, själv måste förvärva alla egenskaper och förmågor nödvändiga för fortsatt utveckling i närmast högre rike.

7.9 Dharma

¹Rishierna lärde tillvarons ändamålsenlighet, lärde att livets ändamål är alltings evolution och livets mål är kosmisk fullkomlighet. Av vad de lärde är dharma det som kanske bäst bevarat sitt ursprungliga förnufts- eller verklighetsinnehåll.

²Ehuru ödeslag och dharma icke ha fullt samma innebörd, underlättas dock förståelsen, om man betraktar karma som skördelag och dharma som ödeslag. Det är oriktigt att fatta båda dessa som samma lag och därtill i fatalistisk mening.

³Dharma är varje individs innersta natur, det som utgör hans egentliga väsen. Dharma är det givna i tingens inbördes ordning. Det är eldens dharma att brinna. Det är trädets dharma att slå rot, växa, sätta blad, blommor och frukt. Det är djurens dharma att leva efter sin egenart och sin inneboende instinkts strävan till fullgörande av sin bestämmelse. Dharma är livets mening med varje individ.

⁴Människans dharma är olika på olika utvecklingsstadier, i olika livsförhållanden. Envar har sin speciella dharma, sina livsuppgifter att lösa, sina plikter att fylla. Människan lever i osäkerhets- och ovisshetstillstånd, när hon icke verkar efter det bästa hon förmår, i enlighet med sin dharma. Mänsklighet är mänsklighetens dharma.

⁵Vi äro delvis fria, delvis ofria. Vi bli fria i den mån vi förvärvat kunskap om Lagen och förmåga att tillämpa denna kunskap. Ju lägre vi stå på utvecklingens skala, desto ofriare äro vi. Vi bli fria från det lägre genom att uppgå i det högre. Fullt fria bli vi först, när vi nått högsta gudomlighet. Och denna nå vi genom att undan för undan i allt högre världar upptäcka och tillämpa Lagen.

⁶Vi tro oss fria, när vi handla i enlighet med vår egenart. Men så länge vi sakna kunskap om Lagen och förmåga att tillämpa den rätt, begå vi idel misstag, vilka föra oss in i ofrihetens tvångsförhållanden och tvångsföreställningar, tills vi insett misstagen genom att uppleva dem. Vi äro ofria, när vi sätta oss upp mot vårt öde, vår dharma, meningen med vår inkarnation, när vi handla mot enheten, när vi behärskas av vår livsokunnighets fiktioner och illusioner och hithörande föreställningar om rätt och orätt, sålänge vår egenart icke med sig införlivat den Lag vi förvärvat kännedom om samt automatiskt och instinktivt tillämpar den.

⁷Vi nå icke frihet genom kvietism, genom att underlåta att handla. Med inaktivitet, överksamhet, genom att bedja gudomen göra det som det är vår dharma att göra, blir det ingen utveckling. Vi frigöra oss genom att handla, att taga positiv ställning till allt som möter oss, genom att låta de gudomliga krafterna verka i och genom oss, vilket de ofelbart göra, så snart vi undanröja hindren för deras mottagande.

⁸Livet sätter envar av oss på den plats som är bäst för oss, vilket ingalunda alltid är den vi anse bäst. Förstå vi icke detta, utan uppfatta självåtagna eller av livet pålagda plikter såsom en börda, som vi motvilligt påtaga oss med en känsla av ofrihet, så förstå vi icke livet och sakna rätta positiva inställningen. Ha vi svårt att finna oss i att vara överkvalificerade för det arbete livet tilldelat oss, att vår kapacitet ej rätt uppskattas, att vi få gå genom livet såsom skenbart obetydliga nollor, vittnar detta om att vi behöva befrias från många på lägre nivåer kanske önskvärda men på högre högst olämpliga egenskaper. Det är många nödvändiga egenskaper vi förvärva i underordnade, oansenliga ställningar och under provande förhållanden. Vi göra också en helt annan gagnande insats, om vi lärt oss låta den duglighet vi förvärvat bli villigt redskap där ödet ställt oss, lärt att finna oss i att synas vara nollor, bara redskap. Ära och utmärkelser ha liksom makt och rikedom oanade möjligheter att påverka vibrationerna i våra lägre emotionala molekylarslag, illusionernas och de falska värderingarnas regioner. Genom att vara villiga redskap för högre krafter förvärva vi förutsättningar att bli redskap för ännu högre.

⁹Vi se icke vår verkliga bundenhet. Den vi se kunna vi också frigöra oss ifrån. En viktig förutsättning för frigörelse är att vi leva i känslan av frihet och lycka, som beror av vår livsinställning. Hela livet förändras för den som gör klart för sig, att den vanliga, negativa inställningen är förvänd, att livets mening är lycka, att allt är förutsett till allas bästa, att positiv livssyn för oss snabbast framåt och uppåt. Allt negativt, allt tvång verkar hämmande och kraftnedsättande, gör arbetet tungt och olustigt. Pliktens slavar stupa på sin ofrihet, sina dygder och ansvarets moraltyranniska krav. Yogin låter de gudomliga krafterna handla genom sig och blir därmed fri från ansvaret för utgången.

7.10 *Självrealisation*

¹Yogiska fiktionen ”självrealisation” är typiskt exempel på hur de esoteriska begreppen undan för undan förlorat sin egentliga betydelse. Motsvarigheten fås i språkbruket, när obildade använda ord, som de hört och tro sig förstå. Efter någon generation veta ofta endast filologerna ordets egentliga betydelse.

²I västerländska skrifter om yoga kan man få läsa, att yogiernas mål är att ”uppnå självrealisation”. Lämnas förklaring på detta uttryck, är denna lika ofta oklar som missvisande. Ibland kan man få höra västerlänningar förklara, att självrealisation för yogierna betyder, att de förvärvat självtillit, frihet från fruktan och oro, ädel likgiltighet för vad som händer (motsatsen till livsokunnighetens ”det spelar ingen roll”), frigjordhet från egna önsningar. Varmed dessa bedömare tydliggör förväxlat medel och mål.

³Yogierna anse sig ha ”uppnått självrealisation”, när de realiserat Självvet, varmed menas att de ingått i det kosmiska Självvet, världssjälen, Brahman, det Absoluta. Detta tro de bli möjligt, när de genom att befria sig från allt materiellt blivit ”ren ande”.

⁴”Atman är identisk med Brahman, är hos människan den individualiserade Brahman, som i

sinnenas villa förlorat kontakten med sitt ursprung. Genom yogan finner gud (Brahman), förlorad i individuationen och inkarnerad, vägen tillbaka till sig själv.”

⁵”Yogan söker metodiskt att förena människan (atman) med hennes sanna väsen (brahman).”

⁶Gemensam för all indisk överfysisk spekulation är tron att utvecklingen med människan nått sitt slutmål, att människan är den ”skapande utvecklingens” slutprodukt, att det är människans högsta uppgift att uppnå gudomsstadiet.

⁷Yogierna tro, att människan kan bli gud och att alla deras stora andliga ledare blivit det. Deras religiösa historia är berättelsen om alla människor som blivit gudar. Sådana vimlar det också av i deras mytologi.

⁸Naturligtvis råda olika åsikter bland dem som tro, att gudarna äga självständig existens och icke ingått i världssjälén, om rangskalan mellan de olika gudarna och om vilka sfärer som utgöra deras boningar.

7.11 *Samadhi*

¹Enligt yoga-auktoriteter kan ordet ”samadhi” enklast översättas med individens övermedvetenhet. Samadhi är enligt dessa ett transtillstånd, i vilket individen blir ren ande, gud, Brahman eller det Absoluta.

²Det finns olika slag av samadhi, och de olika yogaskolorna ha olika definitioner på dessa.

³Man har uppdelat Patanjalis olika slag av samadhi i två huvudslag: medveten och omedveten samadhi. I de medvetna tillstånden urskiljer man olika slag av studieobjekt för meditationen. I det omedvetna tillståndet skulle individen förlora sig i det övermedvetna och bli ”ren ande”.

⁴Andra menar, att i omedveten samadhi individen förlorar sin medvetenhetskontinuitet och vid återuppvaknandet icke erinrar sig något av vad som förevarit men i regel erfar en känsla av utsäglich sällhet.

⁵Det är givet, att vad som försiggår i det omedvetnas och alltså ovetbaras skydd skall vara föremål för många spekulationer. Genomgående tycks uppfattningen vara den, att i detta tillstånd ”själén” är verksam under det att ”kroppen” vilar.

⁶Somliga hävda, att det transtillstånd yogierna kalla samadhi framkallas genom att den i djupaste kontemplation försjunkne lyckats koncentrera sin medvetenhet till en enda punkt, så att dagsmedvetenheten försvinner. Sedan det problem, som utgjort föremål för meditationens analys, efter hand befriats från alla oväsentligheter och problemet alltså renodlats till idé, uppenbaras dess dittills symboliska betydelse. Och detta skulle bero på jagets kontakt med idén i idévärlden. Påfrestningen skulle vara så stor, att jaget förlorar kontakten med hjärnan och trans blir följden.

⁷Man har även funnit transtillstånd, vilka i fysiologiskt hänseende mera likna ”magnetisk sömn”, ett kateleptiskt tillstånd med motoriska, sensoriska, vegetativa organs arbete, andning, puls reducerade till ett minimum. Individen minns i detta tillstånd icke vad som förevarit, sedan han förlorade dagsmedvetenheten.

⁸Som så mycket annat hos Patanjali tillhöra flera av de av honom antydda slagen av samadhi fortfarande det esoteriska och ha ohjälpligt misstolkats av yogierna. Somliga kunna icke ens tillämpas på människor utan gälla för individer i femte naturriket. Det må såsom exempel på misstolkningen räcka med påpekandet, att det tillstånd, som omnämnes i avdelning I, sutra 16, kan uppnås av jaget först i de tre högsta världarna (43–45).

⁹Det övermedvetna tillståndet i samadhi är icke ett enda och för alla lika slag av tillstånd. Det finns en lång serie övermedvetenheter att undan för undan bemästra genom hela fortsatta evolutionen, nämligen de olika slagen av passiv medvetenhet i av jaget ännu icke aktiverade molekylarslag och atomslag.

¹⁰Ordet ”samadhi” är alltså gemensamma beteckningen för många olika slag av

medvetenhetstillstånd. Dess ursprungliga betydelse har gått förlorad för även de längst komna yogafilosofier och kan icke fastställas av andra än kausaljag och ännu högre jag.

¹För verklig samadhi fordras först och främst förmågan att centra monaden–jaget i innersta hjässcentret. I äkta samadhi är organismen fullt aktiv, dirigerad av lägsta triaden, under det att monaden–jaget, centrad i någon av andratriadens tre enheter, är verksam på annat håll, eventuellt i någon av dess tre världar.

²Vanlig sömn fås, när emotionalhöljet med högre höljen lämnar organismen med dess eterhölje. Samadhi är tekniskt sett metoden att när som helst kunna göra detta.

7.12 OLIKA SLAG AV YOGA

¹De tre äldsta yogametoderna äro hatha, bhakti och raja yoga. Hatha yoga är c:a 15 miljoner år gammal, bhakti yoga c:a fyra miljoner år och raja yoga c:a 50 000 år gammal.

²Hatha yoga var lemuriernas metod, bhakti atlanternas och raja ariernas. Hatha var avsedd att fullända organismen, bhakti att utveckla emotionalmedvetenheten och raja mentalmedvetenheten. Planethierarkien har utarbetat en ny metod, agni yoga, som fortfarande är esoterisk men avsedd att, när förhållandena tillåta det (förvisso icke inom de närmaste hundra åren), få bli exoterisk. Den skall utveckla kausalmedvetenheten. Ryskan Roerichs agni yoga är icke den verkliga.

³Som bekant ha indierna icke intresserat sig för kronologi. De årtal, som de numera börjat använda, ha de i stort sett övertagit från västerländska historieskrivningens och arkeologiens totalt förfelade tidsangivelser, tydligen sedan gammalt påverkade av judiska tidsräkningen, enligt vilken världen skapades år 4004 fvt.

⁴Rajayogafilosofiens upphovsman anges vara Patanjali. En nutida yogaauktoritet anser, att han levde c:a 150 år fvt. Det skulle alltså ha varit långt efter Buddha, som föddes år 643 fvt. I själva verket levde Patanjali c:a 9000 år före vår tidsräkning, som ju börjar med vad man tror vara året för Jeshu födelse.

⁵I en liten skrift, innehållande 192 aforismer i fyra avdelningar, redogör Patanjali för vad som dittills muntligen meddelats dem som invigts i den av Vyasa c:a 35 000 år tidigare instiftade esoteriska kunskapsorden. Till grund för framställningen låg exoteriska sankhyafilosofien, som långt förut utarbetats av planethierarkien för dåvarande eliten i Atlantis' tempelskolor.

⁶Det finns mycket i Patanjalis skrift som förblivit oförstått av yogafilosoferna. Esoterisk kunskap, som kan missbrukas, måste förbehållas dem som för alla framtida inkarnationer avstått från att begära något för egen del och vikt sitt liv åt tjänandet av evolutionen. Motivet för egen utveckling är att kunna bli allt skickligare i denna livets tjänst. Den esoteriska kunskap, som efter 1875 i allt större utsträckning tillhandahålles de eviga sökarna, är så tillrättalagd att missbruk i möjligaste mån förebyggts. Den ger en allmän kunskap om tillvaron, verkligheten och livet för att befria från härskande emotionala illusiviteten och mentala fiktiviteten.

⁷De mest kända yogametoderna, som behandlas i efterföljande kapitel, äro långt ifrån de enda. Allt fler yogaer uppdelas i specialgrenar, och någon gräns för ytterligare uppdelning synes knappast skönjbar. Det finns många, som icke alls eller i högst bristfälligt skick kommit till västerländsk kännedom, sådana som mantra, laya, shakti, yantra, dhyana, kundalini yoga. För att förstå vad dessa metoder innebära, måste man vara särskilt insatt i indiskt tänkesätt.

⁸Mantra yoga byggde ursprungligen på esoteriska kunskapen om ljudeffekten. De flesta mantraer (ordsammanställningar) ha numera blivit värdelösa, emedan vetenskapen om riktiga intonationen gått förlorad, till lycka för mänskligheten. Enligt esoteriken äro ljud och energi synonyma begrepp i högre världar. Det var därför högsta makten kallades "Logos" (ordet) och planeters och solars kraftbanor kallades "sfärernas harmoni". Numera syssla mantrayogierna mest med ritual, tempeldans och konst.

⁹Av de övriga uppräknade befattar sig laya yoga med vitaliseringen av fysiska eterhöljets centra och kundalini yoga med försök till uppväckandet av energien från bascentrum. Många yogaauktoriteter förväxla denna med energien från sakralcentrum. Hithörande metoder ha krävt otaliga offer ("dårar rusa in där vise akta sig för inträde") trots energiska varningar att icke "leka med elden".

7.13 Olika slag av yogier

¹Missvisande är populära beteckningen "yogi" på alla indier, som studera sanskrit och indisk filosofi.

²Man kan indela yogierna efter många olika grunder. Den vanliga indelningen är hatha-, raja-, gnana-, bhakti- och karmayogier. Men detta är missvisande, därför att många praktisera det ena systemet efter det andra, tills alla blivit genomgångna. Andra specialisera sig på ett system.

³Man kan indela dem efter huvudmotivet, deras avsikt med sina övningar eller meditationer. Somliga söka uppnå vad de kalla gudomsstadiet. Andra eftersträva makt över naturen och söka bli magier.

⁴I regel anses nog hathayogierna höra till dem som önska bli magier. Rajayogierna betrakta varken dessa eller dem som utlära såväl hatha som raja såsom verkliga yogier.

⁵Man bör helst ha klart för sig, att även yogierna befinna sig på olika utvecklingsstadier och att, särskilt ifråga om rajayogier, det finns många utvecklingsnivåer inom varje stadium.

⁶En viss klass av rajayogier är de som tillhöra den s.k. ramakrishnamissionen, mest bekanta i västerlandet, särskilt U.S.A. Mera härom i nästa kapitel.

⁷Vid sidan av kända yogier finnas även av indierna själva okända, som under strängaste tysthetslöfte utlära sitt system till få omsorgsfullt utvalda. Det finns ingen utsikt för någon, allraminst västerländska "barbarer", att få kontakt med dessa.

⁸För övrigt är yoga icke för västerlänningar. De riskera bli karikatyrer.

7.14 Ramakrishnas raja yoga

¹Ramakrishna (död 1886) har tack vare sina lärjungars missionsverksamhet i västerlandet förvärvat en sådan auktoritativ ställning såsom exponent för indisk yoga, att hans livsuppfattning förtjänar att behandlas i ett särskilt kapitel.

²Ramakrishna delgav sina många lärjungar sin egen personliga livsåskådning, sin egen tolkning av de "heliga skrifterna", sin egen erfarenhet av de olika yogametoderna. Han bröt med härskande sekretessen och uppmanade sina lärjungar att sprida hans förkunnelse till alla folk.

³Ramakrishna var i sina lärjungars ögon en inkarnation av högsta väsendet. Han fick av dem även hederstiteln Bhagavan (= världens herre). Den titeln har icke ens Buddha eller Maitreya begåvats med.

⁴I subjektivt hänseende (medvetenhetsaspekten) var han i många avseenden längre kommen än de flesta kristna mystiker. Utmärkande för många rajayogier är att deras mentalmedvetenhet förvärvat möjlighet att använda mentalenergi, varom västerlänningarna äro aningslösa och yogins lärjungar tro tillhöra kosmisk allvetenhet och allmakt.

⁵Han var fullkomligt ointresserad av objektiva företeelser (materieaspekten). Han ansåg, att hathayogiernas förmåga i magi kvarhöll individen i det fysiska och blev ett hinder för medvetenhetsutvecklingen. Han trodde, att människan snabbast skulle nå gudomsstadiet genom att helt och odelat koncentrera sig på medvetenheten. Han utgick ifrån att det var genom att behärska "själskraften", som människan kunde "förverkliga sin gudomlighet". Hans förvärv av fysisk-eterisk och emotional objektiv medvetenhet (klärvoajans) skedde snarast automatiskt.

⁶Ramakrishna uppnådde högsta emotionala attraktionsstadiet och erhöll kontakt med

essentialvärlden (46). Men han blev aldrig ett kausaljag. Att kunna inträda i och uppfatta essentialvärlden förutsätter emellertid högsta kausala objektiva medvetenhet. Ingen kan hoppa över någon värld i sin utveckling. Varje värld avser att möjliggöra förvärv av förmågor, nödvändiga för fortsatt evolution. "Naturen gör inga språng." Skenbar snabbutveckling betyder snabberövring av förut uppnådd utvecklingsnivå, och då är det icke övermedvetenheten utan undermedvetenheten, som är riktiga förklaringsgrunden.

⁷Det är alltså icke riktigt, som yogierna tro, att i samadhi individen går in som en däre och kommer ut som en vis, går in som en människa och kommer ut som en gud.

⁸Det tillstånd hos Ramakrishna, som lärjungarna kallade samadhi, var hans genom övning förvärvade förmåga att när som helst lämna organismen med dess eterhölje och fritt röra sig i emotionalvärldens många olika regioner. Det gick så långt, att han ofta hade svårt att hålla sig kvar i organismen. Hans emotionalhölje kunde spontant i ren distraktion glida ut.

⁹Såsom redan påpekats, finns ingen möjlighet för individen på detta utvecklingsstadium att rätt bedöma vad han ser i emotionalvärlden. "Ingen självlärd skådare såg någonsin riktigt" är ett esoteriskt axiom. Och Ramakrishna var självlärd. Han trodde sig om att kunna själv utforska och bedöma allt. Han avvisade också ett erbjudande av ett 45-jag att få taga del av esoteriska kunskapen.

¹⁰I emotionalvärldens högsta regioner lever människan ett fantasiliv av oerhörd intensitet, så det är lätt förstaeligt, att individen kan tro sig vara allvetande och allsmäktig, att "hans själ fullständigt identifierat sig med Brahman". Den yogi, som nått högsta stadiet av samadhi i emotionalvärlden, säger också i god tro om sig själv: "Jag är Brahman."

¹¹Vad fantasien i detta från alla verklighetskriterier befriade tillstånd kan taga för verklighet, må följande redogörelse av Ramakrishna vittna om.

¹²"En dag kände jag, att min ande på en ljusstrålande väg flydde till samadhis höjder. Den lämnade snart bakom sig stjärnevärlden och nådde ideernas subtilare regioner. När jag steg ännu högre, såg jag på båda sidor om vägen gudarnas och gudinnornas gestalter. Anden nådde de yttersta gränserna för denna nejd, det strålande stängsel som skilde den relativa tillvarons sfär från det absolutas sfär. Den överskred detta stängsel och kom in i det transcendentala rike, där intet kroppsligt väsen var synligt. Icke ens gudarna vågade kasta en blick ditin, utan nöjde sig med att vistas långt nedanför. Men ett ögonblick därefter fann jag där sju vörnadsvärda visa, som sutto försänkta i samadhi..." Alltsammans en skildring från emotionalvärldens högsta sfärer!

¹³I samband med Ramakrishnas emotionala utflykt kan man påminna om såväl Swedenborgs som Steiners "uppenbarelser från den andliga världen". Samtliga voro sansade, intellektuellt högtstående, allmänorienterade, skarpsinniga förmågor. Dessa och otal andra emotionala klärvoajanter bekräfta esoteriska axiomet, att det icke finns någon möjlighet utan kausal objektiv medvetenhet att rätt bedöma företeelserna i emotionalvärlden. Alla måste oundvikligen falla offer för denna världs emotionala illusioner och fiktioner.

¹⁴Efter anfört exempel på Ramakrishnas "allvetenhet" må ges exempel på hans "allmakt". Han led av strupkräfta. En "stor yogi", som besökte honom frågade, varför han icke botade sig själv som andra rajayogier. Ramakrishna svarade: "Det är en förmåga jag aldrig bett min gudomliga moder (Kali) om."

¹⁵Utom all fråga är Ramakrishnas budskap överlägset allt vad västerlandet frambragt i religionspsykologi. Det kan sägas vara sammanfattningen av flertusenårig indisk levnadsvishet. Men det är icke esoterik. Yogierna misstaga sig, när de tro, att de kunna rätt tyda det som i upanishaderna är esoteriskt. Det esoteriska upphör icke att vara esoteriskt, därför att det publiceras. Rishiernas symbolspråk är outtytt ännu.

7.15 Yogametoderna

¹Västerlänningarna utforska tillvarons materiaspekt i fysiska världen. Yogierna ha utforskat medvetenhetsaspekten i fysiska och emotionala världarna. Och därpå beror yogiernas enorma överlägsenhet i "psykologiskt" hänseende.

²Yoga kan enklast betecknas såsom strävan till aktivering av fysiska, emotionala och mentala medvetenheten. De förekommande aktiveringsmetoderna ha under tusentals år utexperimenterats av hängivna utforskare av medvetenhetsaspekten sådan den kunnat konstateras i mänsklig medvetenhet. Följande framställning av de olika yogametoderna grundar sig i huvudsak på yogiernas egna redogörelser och i enlighet med härskande betraktelsesätt. Att dessa metoder icke utan vidare lämpa sig för västerlänningar, torde vara uppenbart. Men västerländsk psykologisk forskning har mycket att lära av dem och har långt kvar, innan den äger möjlighet att tillägna sig det väsentliga i dessa metoder för aktivering av medvetenheten. Även mystikerna ha mycket att lära, ty ingen västerländsk mystik har lämnat sådant meditationsmaterial för dem som i hängivenheten trott sig finna sättet att uppgå i livsenheten.

³På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium saknas möjlighet för människan att förvärva kunskap om annat än fysiska verkligheten. Därpå äro även de längst komna yogafilosoferna bevis. Men med sin objektiva erfarenhet av eter- och emotionalvärld och särskilt sin subjektiva förståelse för medvetenhetsaspekten i de mänskliga världarna ha de en ojämförligt riktigare uppfattning av dessa verkligheter än västerländsk teologi, filosofi och psykologi.

⁴Indiens hittillsvarande "andliga" överlägsenhet kommer emellertid inom något hundratal år att upphöra, och det blir de s.k. västerlänningarnas tur att bli läromästare för "österlänningarna" även beträffande medvetenhetsaspekten. "Ex oriente lux" (ljuset kommer från öster) kommer alltid att ha giltighet, ty för österns folk blir västern öst.

⁵När västerländska filosofer och psykologer äntligen tillägnat sig "österns vishet", komma deras utarbetade vetenskapliga metoder att visa sitt större verklighetsvärde (betydelse för verklighetsuppfattningen). Vi nalkas en tid, då så många västerlänningar förvärva kausalmedvetenhet, att vår del av världen befrias från de flesta av gamla emotionala illusioner och mentala fiktioner. De komma då också att inse yogafiktionernas ohållbarhet. För Indiens del dröjer det, ty de nedärvda betraktelsesätten med fasthållandet vid de traditionella, i många avseenden gemensamma dogmerna komma att visa sig betydligt svårare att utmönstra. "Västern" har hittills icke haft någon världs- eller livsåskådning att hålla sig till som indierna haft i tusentals år. Den står därför mera öppen för planethierarkiens budskap.

⁶Esoteriken kommer att utmönstra härskande betraktelsesätt inom religion, filosofi och vetenskap, inom rätts- och finansväsen. Det behövs ingen "överstat", när alla nationer godtaga Lagen som rättesnöre. Christos' återuppträdande i fysisk gestalt betyder, att planethierarkien återtar den andliga ledarställning, från vilken den fördrevs i Atlantis. Tillräckligt många människor ha då förvärvat sunt förnuft och insett härskande ideologiernas ohållbarhet.

⁷Med sina aktiveringsmetoder lyckas yogierna behärska såväl emotionala som mentala dagsmedvetenheten. Det är denna behärskningsförmåga de kalla "vilja", som alltså är medvetenhetens förmåga dels av aktivitet i största allmänhet, dels att påverka materien i sina höljen. De som behärska sin mentalmedvetenhet, ha förvärvat "mentalvilja", där motivet är viljemomentet i mentalaktiviteten. Ju högre molekylarslag, desto högre slag av medvetenhet, desto starkare dynamiseffekt, desto starkare "vilja".

⁸Det man kallar "viljans uppodling" innebär dels förvärv av självtillit och självbestämmdhet, grundade på genomarbetad, enhetlig världs- och livsåskådning, dels medveten kontroll över emotional- och mentalmedvetenheten.

⁹Yogierna vilja nå ”frigörelse”. Ordet ”frigörelse” kan avse högst olika saker: frigörelse från fruktan, oro och osäkerhet, från återfödelse, beträffande högsta slaget av yogier från jagets beroende av sina inkarnationshöljen med dessas illusioner och fiktioner. Jagets goda föresatser väcka endast avgjort motstånd i jagets höljen med deras sedan många inkarnationer ärvda tendenser och inrotade vanor, förstärkta av allmänna opinionens vibrationer, som massvis genomströmma höljena. Början till frigörelse består i att jaget inser, att det icke är sina höljen, att höljena genom sina till ”natur” organiserade vanor motverka jagets nyvunna insikter. De nya emotionala och mentala höljena äro icke alldeles nya. Konstanta vibrationer (”vanor, tendenser”) i höljena kvarhålla kring förstatriaden atomer (”skandhaer”), som medfölja vid ny inkarnation.

¹⁰Esoteriskt sett består jagets evolution i en kontinuerlig identifierings- och frigörelseprocess. Barnet växer ifrån sina leksaker, så snart det fått andra intressen. Människan lär sig genom erfarenheter och bearbetning av dessa i liv efter liv utforska och bemästra det ena verklighetsområdet efter det andra i fysiskt, emotionalt och mentalt hänseende. När hon utvecklats därhän, att hon börjar fråga efter livets mening och mål och får kunskap därom, får hennes liv efterhand en annan inriktning, en medveten strävan efter utveckling i medvetenhets hänseende. I Indien blir man då en yogi.

¹¹Yoga är typisk för tillspetsade målmedvetenheten hos dem som föresatt sig arbeta på självförverkligande. De påskynda med dessa metoder sin personliga utveckling i hög grad. Givetvis beror det på uppnådd utvecklingsnivå, hur snart individen når högre stadier. Ingen kan hoppa över något utvecklingsstadium, eftersom varje stadium erfordras för förvärv av egenskaper nödvändiga för uppnående av närmast högre med hithörande livsförståelse.

¹²Popularisering av metodiskt och systematiskt utforskade kunskapsområden har sina risker. Den vanliga omdömeslösheten, som får en ytlig orientering och därmed en svag aning om vad saken gäller, tror sig genast kunna begripa, förstå och bedöma. Detta har naturligtvis gällt även indisk yoga och allt esoteriskt. Det har också visat sig hos de författare som behandlat hithörande problem utan att äga erforderlig insikt. Med sin popularisering lyckas de idiotisera det hela till ohjälplig missuppfattning, som sprides i allt vidare kretsar. Svårigheten är att kunna gå medelvägen mellan alltför ytlig och alltför fackmannamässig behandling av ämnet, så att folk få en aning om det hela och samtidigt begripa, att de sakna tillräcklig insikt för att kunna bedöma och uttala sig om saken.

¹³Man kan indela yogametoderna i fysiska, emotionala och mentala.

¹⁴I det följande behandlas de äldsta och mest kända aktiveringsmetoderna: hatha och raja yoga, gnana, bhakti och karma yoga.

¹⁵Hatha är utpräglat fysiska metoden, bhakti emotionala, raja och gnana mentala. Karma yoga (handlingens yoga), när den en gång blivit rätt förstådd i Indien, skall få individen att glömma sin löjliga obetydlighet, sin egen ”utveckling” etc. och leva uteslutande för att tjäna evolutionen. Därmed utvecklas automatiskt och snabbast alla erforderliga egenskaper och förmågor. Att leva för egen utveckling förstärker illusiviteten.

7.16 Hatha yoga

¹Det utmärkande för hatha yoga är att den mera tar sikte på tillvarons materie- än medvetenhetsaspekt och har intresse enbart för det fysiska. Medvetenheten betraktas såsom medel att behärska organismen med dess eterenergi.

²Många begagna hatha vid sidan av raja för att ge organismen största möjliga spänst och för att så mycket effektivare kunna bedriva raja yoga. De höra emellertid icke till de verkliga hathayogierna, vilkas mål är kontroll av fysiska materien (magi).

³I detta sammanhang kan det påpekas, att yogiernas uttryck att ”upphäva naturlagarna” är missvisande. Ingen naturlag (uttryck för oföränderligt och konstant verkande energier) kan någonsin ”upphävas”. Flygplanets starkare drivkraft upphäver för tillfället verkan av

jordattraktionen men icke själva tyngdlagen.

⁴Till hatha yogas metod hör att genom andningsövningar förvärva kontroll över sympatiska nervsystemets funktioner (som därefter kräva ständig övervakning) samt organismens muskler och organ. Detta slag av yoga har visat sig vara katastrofalt för västerlänningar med deras helt olika fysiologiska och psykologiska förutsättningar.

⁵Rajayogierna ha fullständigt rätt i sitt påpekande, att hathayogierna icke endast försumma sin emotionala och mentala utveckling utan att de hamna i en återvändsgränd och bli alltmer offer för sin emotionala illusivitet: att det fysiska är något i och för sig eftersträvansvärt. Människans mål är att förvärva medvetenhet i sitt kausalhölje. Därmed följer också herravälde över materien i människans världar.

⁶Hathayogin påverkar medvetenheten indirekt genom sin organism. Rajayogin utgår direkt från medvetenheten.

⁷Hathayogin förvärvar herravälde över medvetenheten genom att lära sig behärska vibrationerna i fysiska kroppen. Metodiskt steg för steg får han grepp om den ena efter den andra av kroppens olika funktioner. Naturligtvis sköter yogin sin kropp rationellt i alla avseenden med sträng vegetarisk diet, renlighet och sömn. Mycket vatten användes utvändigt och invändigt.

⁸Till att börja med tränas kroppen, så att yogin kan behärska alla kroppens muskler, påverka blodomloppet, minska kroppsförnimmelsen m.m. Detta sker dels genom intagandet av en mängd olika sittställningar, dels vid att kroppen, t.o.m. ögat, tvingas hållas alldeles stilla, varvid icke ens ofrivillig rörelse eller blinkning är tillåten. Oro i ögat anses vara fullt tillräcklig för att ge oro i sinnet. Redan enklaste fakir tränar sig så, att han förblir fullständigt okänslig för fysisk smärta och oberörd av emotionalt lidande.

⁹Varje rörelse, varje medvetenhetsyttring förbrukar kraft. Vi äro praktiskt taget aldrig stilla, vare sig fysiskt, emotionalt eller mentalt. Genom att hejda detta oerhörda energislöseri magasinerar yogin energimängder, som kunna användas till mångahanda och icke minst till att väcka latent anlag till liv och utveckla förmågor, okända för normalindividen.

¹⁰Bästa sittställningen för västerlänningar, som vilja tillgodogöra sig det för dem värdefulla i yogan, visa egyptiska statyer: ryggen fri och rak, bröstkorgen upplyftad, handflatorna placerade på knäna, armbågarna tillbakadragna, hämlarna samman, tårna utåt. En förberedande hälsosam övning är följande. Man intar en så bekväm sittställning som möjligt och förbli i denna t.ex. en halvtimme varje dag. Uppmärksamheten används att kontrollera alltings orörlighet. Man kan tänka ordet "lugn" långsamt, tills man känner, hur lugnet utbredd sig i hela kroppen och hur man blivit oberörd av alla intryck.

¹¹Allting består i vibrationshänseende av vibrationer. Hela livet bygges upp vid olika slag av rytm. Allt i naturen har sitt eget vibrationstempo. Yogin tillämpar denna insikt på kroppens organ och funktioner, på tankar, känslor och övriga livsyttningar. Genom att upptäcka rytmen i företeelserna lär sig yogin behärska dem. Därvid utgår han från andningen, vilken bara den gjorts till en vetenskap för sig. Genom andningsövningar bringar yogin sympatiska nervsystemet under uppmärksamhetens kontroll och efterhand processerna i andra organ och nerver, även sådana som fungera automatiskt. Deras fortsatta funktion blir därefter beroende av uppmärksamheten och återgång till automatisk verksamhet omöjlig. Han uttrycker saken enligt sin speciella uppfattning så, att man genom den prana, som finns i andningen, kan lära sig behärska pranans i allmänhet (universella energien i allt) och därigenom akashan ("urmaterien") och all annan materia.

¹²För västerlänningar torde följande påpekanden beträffande andningen vara av intresse. Knappast en procent andas fullt naturligt. Rytmen har gått förlorad.

¹³Muskeln vid lungbasen (diafragman) borde dragas uppåt vid inandning, men hos de flesta är denna muskel överksam. Många trycka ner den och pressa ytterligare samman redan alltför klämda organ. Vid riktig inandning lyftes hela bröstet och därmed alla inre organ, varigenom

även matsmältningsorganen få välbehövlig motion.

¹⁴Normalt göra vi 16–18 andetag per minut med fyra gånger så många pulsslag. Vid tio andedrag per minut blir hjärnan klar och underlättas tankearbetet. Med tre andetag bli alla kroppens vibrationer harmoniserade. Yogin minskar andedragen till ett i minuten, vilket möjliggör intensiv koncentration.

¹⁵Det är lätt att konstatera andningens inverkan i olika avseenden. Marschmusik, röd färg etc. påskynda andningen. Efter en stunds hastig andning (c:a 26 andetag per minut) minskar smärtförmimelsen. Vid långsam andning (10 andetag per minut) kan man icke bli upphetsad, irriterad eller nervös.

¹⁶Ingen bör utan verkligt kompetent lärares ledning inlåta sig på några slags andningsövningar. Minsta missgrepp i en ytterst invecklad teknik kan bli fatalt, varom otaliga offer även i Indien vittna. För övrigt gäller om alla slag av yogaträning att ingen bör syssla med dem, som ej är fullt frisk i alla avseenden. Påfrestningen är enorm (lek med okända krafter), och de med klen fysik eller dåliga nerver bli snabbt livsodugliga.

7.17 Raja yoga

¹Raja yoga behandlar tillvarons medvetenhetsaspekt, i sin esoteriska del långt utöver medvetenheten i de mänskliga världarna. Man skulle med viss rätt kunna kalla den för ”uppmärksamhetens vetenskap”.

²Liksom i allt, som berör medvetenheten och dess utveckling, blir det individens uppgift att finna sin egen metod. Han kan studera andras metoder för att orientera sig. Men sin metod måste han utarbeta efter sin egenart, sina förut förvärvade förmågor på sin utvecklingsnivå. Och behovet av dylikt inställer sig sällan innan individen snabbt närmar sig kulturstadiet.

³Raja yoga innebär en systematiskt bedriven aktivering av medvetenheten i en fortgående tankeprocess. De resultat, som vanligtvis kunna uppnås, äro: medvetenhetskontroll, självbestämmdhet, förvärv av personlighet, förädling av emotionaliteten till helgonstadiet.

⁴Själva tankeprocessen har man uppdelat i fyra stadier: koncentration, meditation, kontemplation och illumination. Fjärde stadiet kan sägas stå på gränsen till de esoteriska metoderna, men risken finns att uppnådd illumination icke innebär ökad kunskap om verkligheten utan endast fynd av misstydd symbol.

⁵Medvetenhetskontroll erhålles genom uppmärksamhetens övervakning av medvetenhetsinnehållet.

⁶Den otränade vardagsmänniskan lever i ett medvetenhetskaos av sinnesintryck, känslor, tankar, begär, önskningsar, stämningar, viljeyttringar. Det mesta innehållet i detta kaos flödar ur minnesfondens förvärv av alla illusioner och fiktioner individen matats med. Detta okontrollerade medvetenhetskaos innebär ett oerhört slöseri med fysisk, emotional och mental energi.

⁷Yogin har uppnått det utvecklingsstadium, att han inser det vettlösa, oförnuftiga i dylikt ”själsliv”. Han har kunnat konstatera, att största procenten av mänskligt lidande beror på fantasiens okontrollerade kännande och tänkande. Hos honom vaknar behovet av medvetenhetskontroll och önskan att själv bestämma, vad som skall få finnas i hans medvetenhet, vilka molekylarslag och vibrationer i hans höljen.

⁸Medvetenhetskontrollen börjar med aktgivande på medvetenhetsinnehållet. Hela associationsspelet följes avspänt och opersonligt av uppmärksamheten, tills en dag övervakningen blivit automatisk och medvetenhetsirrandet upphört. Han kan fasthålla uppmärksamheten vid vad han vill för så lång tid han själv bestämmer och når slutligen därhän, att han kan själv avgöra, vad han vill förnimma, se, höra, känna, tänka. Liksom spartanen blir han okänslig för fysisk smärta, liksom stoikern oberörd av alla livets sorgeämnen och alla hatets och moralismens attacker. Han eliminerar genom analys alla i undermedvetenheten liggande livsodugliga komplex och formar de livsfrämjande, som

möjliggöra automatiska reaktioner av de slag han själv bestämmer. Han gör om sig till det ideal han uppställt för sig.

⁹Koncentration är uppmärksamhetens fasthållande vid en viss sak. Meditation innebär en koncentrerad analys av alla relationer hörande till detta ämnesområde. Kontemplation medför att problemet renodlas, tills idén börjar skönjas och uppmärksamheten kan koncentreras till denna enda punkt. Upphör därvid aktiviteten, riskeras insomnande eller vanlig trans. Kan den fasthållas tillräckligt länge, fås illumination och finner individen det sökta.

¹⁰Meditation är nödvändig för omformning av undermedvetenheten och höljenas integrering, kontemplation för aktivering av passiva medvetenheten i övermedvetna molekylarslag och självmedvetenhetens införlivande av dessa i medvetenhetskapaciteten.

¹¹Med rajayogametoden ökas vibrationsförmågan i de olika höljenas olika molekylarslag, medvetna eller övermedvetna, förvärvas högre emotionala och mentala förmågor.

¹²Aktiveringen av medvetenheten i de högre emotionala molekylarslagen sker på naturliga och mest ofarliga sättet genom meditation över alla ädla egenskaper, en efter en. Dessa ädla egenskaper erhåller individen genom att i sin tur påverkas av de högre emotionala molekylarslagens vibrationer. När jagmedvetenheten kan hålla sig uppe i dessa medvetenheter, förvärvar den automatiskt attraktionsdriftens förmåga och utmönstrar repulsionsdriftens alla slag av hatyttringar, som dittills härskat i känslolivet. När jaget kan hålla sig kvar i högsta emotionala medvetenheten (48:2), är han det kristen mystik kallar helgon.

7.18 *Gnana yoga*

¹Gnana yoga avser aktivering av mentalmedvetenheten. Man skulle kunna kalla gnanayogin för en förening av indisk psykolog och filosof. Att man är en yogi betyder emellertid ej, att metoden givit önskat resultat eller att man löst hithörande problem. I alla händelser fordras för större framgång att yogin förut med raja yoga uppnått högre emotionalstadiet (48:2) och därmed automatiskt övergått till högre mentalstadiet (47:5).

²Med detta stadium nalkas individen slutet på sin vistelse i människoriket. Han har i förflutna liv genomskådat mänsklighetens emotionala illusioner och kunnat iakttaga, hurusom dess mentala fiktioner utmönstrats som på löpande band. De hypoteser, han fortfarande i brist på esoteriska fakta måste nöja sig med, äro kryckor att släpa sig fram på. Han är klart medveten om mänsklighetens enorma okunnighet i livshänseende. Hans medfödda undermedvetna "instinkt" har hjälpt honom utmönstra det mesta folk tro sig veta.

³Men de fiktioner, som blivit "axiom" i indiskt betraktelsesätt, kan icke ens yogin befria sig ifrån utan esoteriska fakta. Till dessa "axiom" höra själavandringen, förfelad uppfattning av karma, människan som evolutionens slutprodukt och att människan kan bli gud.

⁴Hans förmåga av perspektivmedvetenhet tillåter honom att i sitt mentalsystem upptaga övriga spekulationssystem i högre syntes. Men det räcker icke för att nå upp till det systemtänkande som fås vid konkretisering av kausalideerna.

⁵Ofta börjar gnanayogin med att lära sig skilja på "jag och icke-jag". Tyske filosofen Fichte använde uttrycket för att subjektivera motsättningen mellan medvetenheten och yttervärlden. Yogins konstruktion avser motsättningen mellan jaget och dess höljen, egentligen mellan jaget och sinnesintryck, känsla, tanke. Han inskräper, att sinnesförnimmelserna icke äro hans jag, att hans känslor icke äro hans egentliga väsen, att hans tanke, även om den utgör högsta slag av medvetenhet, icke är hans jag, utan att jaget är det som kan iakttaga och begagna dessa medvetenheter.

⁶Eftersom yogins mål alltid är det "Absoluta", använder han alla möjliga sätt att uppnå detta. Han kan låta sin jagkänsla efterhand omsluta alltmera: familj, släkt, kast, nation, mänsklighet, hela kosmos. Han når därmed fram till ett tillstånd, där han tycker sig vara identisk med Brahman. Även bhaktiyogin använder liknande metod. Men bhaktan går

extasens väg, gnanin betjänar sig ofta av ett fiktionssystem.

⁷Typisk för indiern är hans instinktiva livstillit. Liksom för mystikern blir sanningen ett tillstånd, i vilket han övertygas om att han vet utan att kunna förklara hur och varför han vet. För gnanin blir att veta detsamma som att vara. Men dylika symboliska beteckningar bli begripliga först på 45-jagstadiet.

⁸Gnanin inriktar sig på det "Absoluta", som han tror att han når genom att i högsta kontemplation befria sig från alla materieaspektens attribut (form, tid, rum, kausalitet etc.). Lyckas han därmed, hamnar han i ett tillstånd, där hans "frigjorda" fantasi är allmakten och gör honom till ren ande, Brahman, det Absoluta, vad han vill.

⁹I kosmos' 49 atomvärldar finnas rum, tid, materia, energi, medvetenhet, lagenlighet. Men de äro totalt olika i de olika världarna, så att nykomlingen i högre värld tycker att de saknas, innan han lärt sig fatta de helt nya sätt, på vilka de existera och verka. Esoterikern får lära sig att icke använda medhavda betraktelsesätt, icke göra sig några förhandsföreställningar av något slag, ty de omöjliggöra förvärv av rätt uppfattning.

¹⁰Yogins redogörelser visa, att han icke varit i kontakt med verkligheten utan levat helt i sin subjektiva medvetenhet.

¹¹Som avslutning må även yogierna själva få komma till tals och redogöra för sin syn på saken. Det är ett språk, som även mystikern förstår.

¹²Det är enheten, som är det verkliga, som är kraften, harmonien, samverkan. Utanför enheten splittras kraften och motverkar sig själv genom självbedrägeri och självhävdelse i alla dess otaliga jagformer. När jaget upphör att vara en del av enheten, kommer det i motsats till enheten och hävdar sig självt på enhetens bekostnad och till sitt eget fördärv.

¹³Individuella medvetenhetens förening med enhetsmedvetenheten sker efterhand genom att jaget vidgar sig att omsluta alltmera. Yogin bevitnar en process, i vilken det individuella i sig upptar det universella. För den som ingår i enheten upphör avskildheten, upphävas alla motsättningar mellan jag och du, jag och icke-jag, jag och detta. Gnanin uppger alla önskningar för egen del, alla tankar som skulle leda till avskildhet, och glömmer sig själv som individ. Han befriar sig från dogmer och nedärvda betraktelsesätt. Han förblir oberörd av glädje och smärta, lycka och lidande, gott och ont, liv och död. Alla personliga förhållanden, som i sig ha något av egocentricitet eller äganderätt, upplösas.

¹⁴Dessförinnan har han förvärvat de egenskaper han ansett önskvärda genom att taga dem en i sänder, betrakta dem från alla sidor och i alla tänkbara sammanhang, i fantasien ständigt uppleva deras fullkomlighet, tills de tagit gestalt i medvetenheten, blivit uttryck för hans natur, bestämmande faktor i undermedvetna komplex, helt enkelt finnas där och spontant göra sig gällande som dominerande faktor i handlingslivet utan att han vidare behöver uppmärksamma dem.

¹⁵Man kan icke bli det man icke är. Självförverkligandet är för yogin metodisk strävan att göra sina gudomliga möjligheter till verkligheter. Men han gör detta såsom offer till gudomen, såsom uttryck för den gudomliga visheten, såsom tecken på att den gudomliga viljan fått verka i honom. Det finns inga gränser för individens möjligheter. Livet motsvarar vår tillit, ty det kan aldrig bedraga. Sök att bli fullkomlig och du skall bli det.

¹⁶Det vetande yogin instinktivt eftersträvar är en medvetenhetsidentifikation, så att han blir verkligheten på samma sätt som han är sin egen medvetenhet. Lika kännes endast av lika. Människan är gudomlig till sitt väsen. Att lära känna sig själv är att alltmera bli medveten om sina gudomliga möjligheter. Liksom livet är evigt och endast skiftar form, är också individen oförgänglig. Det största misstag vi kunna begå är att kalla oss syndare och obotligt onda. Vi äro ofullkomliga, emedan vi ännu befinna oss på vägen mot fullkomligheten, målet som en gång skall nås av alla. Människan begränsar sig själv genom att hävda, att hon ingenting förstår, ingenting förmår. Därmed avskär hon själv förbindelsen med det gudomliga.

¹⁷Gnanayogin lär sig upptäcka det högre i det lägre, det gudomliga i det mänskliga,

förändliga det vardagliga. Tillvarons sanna natur uppenbarar sig för den som söker upptäcka enheten i allt. Den uppenbarar sig i vår medvetenhet, blott vi bruka dess förmågor på rätta sättet. Det synliga har sin högre motsvarighet. Det förgängliga är en symbol, en liknelse, det timliga en avbild av det eviga. Genom att steg för steg följa denna genomgående analogi (såsom nedan så ovan) lär sig individen genomskåda skenet, draga bort slöja efter slöja från den urbild som döljer sig bakom.

7.19 Bhakti yoga

¹Bhakti yoga är en av metoderna för aktivering av högre emotionala medvetenheten. Den är den metod som bäst lämpar sig för dem som tillhöra sjätte departementet och mest motsvarar västerländska mystikers livssyn. Bhaktan uppnår det högsta emotionala och därmed helgonstadiet.

²Denna yogas livssyn kan knappast återges bättre än med de typiskt indiska betraktelsesätt som blivit kära även för många västerländska mystiker.

³Bhakti yoga är hängivenhetens väg. Alla livets former, levande eller skenbart döda, äro uppenbarelser av det gudomliga. Genom att lära sig älska dem alla och dyrka dem söker yogin uppgå i enheten och gudomen.

⁴Vi finna vad vi söka. Vi se i världen just det, varav vårt sinne är uppfyllt. De kärlekslösa se i världen endast ont och att människorna äro onda. De som hata upptäcka hat överallt och finna ständigt nya motiv för att hata. De frukta allt, vredgas över, förakta allt. De upptäcka endast fel och brister i allt och hos alla. De kunna icke se det goda.

⁵Lika kännes av lika. Enligt bhaktan kan den gode icke upptäcka något ont, emedan det icke finnes något ont inom honom. För den som blir god skall allt ont försvinna och världen bliva såsom förvandlad. Han lyfts upp i sfärer, där han ser endast det bästa hos människorna, oåtkomlig för deras negativa vibrationer. En sådan människa vet att allt är gott.

⁶Mänsklig kärlek är alltid behäftad med något slags egoism, av önskan att äga. Den ”gudomliga kärleken” är upplevelsen av allt livs oförlorbara, oskiljbara enhet. Den som upplevat enheten, har erfarit ett annat slags lycka än det mänskliga: att få ge och endast ge och glömma sig själv i givandet och tjänandet. Det kan sedan icke annat. Den vill, den måste älska. Den lever för att få älska.

⁷Kärleken vet ej av någon inskränkning. Den behöver intet motiv för att älska. Den finner kärleken överallt uppenbarad. Den outtömliga kärlekens kraft fyller det sinne som är villigt att låta sig fyllas. Kärleken behöver inga bevis för guds existens. Den ser ju kärlekens gudom i allt. Hur skulle gud kunna vara något annat än kärlek? Allt annat än kärlek vore oförenligt med hans väsen.

⁸Kärleken vet icke av något köpsläende. Den begär icke, avundas icke, förtörnas icke, söker icke sitt. Den bortstötes icke av något. Den attraheras till allt och attraherar själv allt. Kärleken upphör aldrig.

⁹Den som upplevat denna kärlek, älskar icke för egen del eller andras skull utan därför att allt är inneslutet i enheten, allt är en enhet. I allt, som väcker vår längtan och vari vi känna glädje, uppenbarar sig enheten. I allt vi känna oss dragna till – det må vara ting, djur, människor – är det enheten, som varit verkliga upphovet till attraktionen, som verkar i oss och i allt, så att vi bli i stånd att älska och älskas.

¹⁰Vägen till enheten går genom känslans attraktion, genom sympati, tillgivenhet, åstundan, hängivenhet, dyrkan. Den som varsamt och ömt vårdar dessa sakta spirande känslor, finner till sin glädje, hur de ge alltmera ökad förståelse, drivkraft till handling med förmåga att hjälpa på rätt sätt. Genom att lära sig se och beundra det stora i det mänskliga, icke endast upptäcka utan även draga fram det goda hos människorna, rikta deras uppmärksamhet på det bästa hos dem, kommer den hängivne i kontakt med de enhetens krafter som dra honom till enheten och väcka det gudomliga inom honom att tillbedja det gudomliga utom honom, emedan gudomens

väsen är tillbedjan. Han behöver icke längre söka efter föremål för sin kärlek i det som omger och händer honom. Han upplever enheten omedelbart och spontant.

¹¹Bhaktiyogin bejakar allt. För honom bli alla förhållanden gudsförhållanden. Det behövs inga spekulationer över det gudomligas natur, när allting är uppenbarelse av det gudomliga och han själv upplever det gudomliga, icke kan rymma annat än det gudomliga, icke vara annat än gudomen.

¹²Yogin lär, att man kan nå gudomen genom att tillbedja den i personlig gestalt eller utan namn och form, men att det är svårare för de flesta att fatta det operonliga.

¹³Ifall yogin föreställer sig det gudomligas egenskaper såsom en personlighet, begåvar han guden med de högsta egenskaper han kan utfundera, allt underbart, tillbedjans- och dyrkansvärt. Han upplever denna gudomlighet i fantasien, visualiserar den, tills han ser den i levande gestalt i ett anfall av spontan emotional klärvoajans. I regel äro gudaformerna i templen starkt magnetiserade. Brinnande böns, hängiven betraktelses, extatisk längtans vibrationer impregnera gudabilderna med både eter- och emotionalmateria. Massor av dagliga tillbedjare vitalisera allt starkare denna mäktiga elemental på gränsen till synbarhet. Intensiv önskan att få "skåda gud" räcker också för att se den. Guden eller gudinnan ler huldrikt mot tillbedjaren. "Känslan av guds närvaro" hos mystikerna beror just på växelverkan mellan en självformad intensivt levande emotionalelemental och mystikern själv. Elementalen blir en oskiljaktig följeslagare. Detta är naturligtvis enbart av godo för den som har behov av en dylik känsla. Den höjer emotionalvibrationerna till attraherande vibrationernas sfär.

¹⁴För den som "ingått i enheten" och fylles av det gudomliga, försvinner efterhand detta behov av begränsning, som ligger i att inskränka dessa gudomliga egenskaper till endast en person, hur mäktig denna än må vara. Den form han dyrkat sprängs eller överflyttar han dyrkan på allt fler former, tills alla uppenbara samma egenskaper och känslans beroende av form försvinner. Även det personligt-egoistiska elementet hos tillbedjaren själv har då försvunnit.

¹⁵Ofta bibehåller yogin form för att få så många fler tillfällen även i det yttre att tillbedja och uppleva gudomen i alla tänkbara livsrelationer. Han tänker sig gud såsom fader och moder, broder och syster, son och dotter etc. Han lever sig in i alla dessa kärleksförhållanden för att få älska allt fler och alltmer. Även i vänskapen uppenbarar sig enheten. Den sympati, trygghet, tillit han hyser till en vän blir nya tillfällen till jämförelser, ger nya möjligheter till känslassociationer och upplevelser. I underordnades respekt och vördnad för överordnade, dessas aktning och ansvar för underordnade finnas ytterligare möjligheter att upptäcka enheten. Varje slag av kärlek, åtrå, begär uppenbarar för yogin individens gudomliga dragning till enheten. Tillståndet kan ibland betecknas som ett gudomligt vansinne, en gränslös hängivenhet och tillbedjan av det gudomliga i allt. Så kunde Ramakrishna falla på knä inför en "glädjeflicka" på gatan och tillbedja henne såsom en gudinna. Även i olyckor, förluster, lidanden uppenbarar sig det gudomliga, och den hemsökte ser i allt dylikt ett kärkommet tillfälle att få bringa detta tillbedjans offer.

¹⁶Varje ny form är för den hängivne en ny möjlighet att upptäcka och tillbedja gudomen, vilken är allt och utan vilken intet skulle vara till.

7.20 Karma yoga

¹Karma yoga kan bäst betecknas såsom "handlingens yoga", kunskap, förståelse och insikt omsatta i tjänande liv. Vad som sedan gammalt kallats "karma yoga" borde rätteligen heta "dharma yoga", pliktuppfyllelsens väg. Självglömskt tjänande är sättet att förvärva all erforderlig kunskap.

²Somliga mena, att karma yoga innefattade hatha och laya (läran om chakraer) yoga. Som vanligt olika uppfattningar.

³Enligt planethierarkien är tjänande livsinställningen enklaste, säkraste, snabbaste vägen till

femte naturriket. Alla riken, som äro i stånd därtill, ha till förnämsta livsuppgift att tjäna dem på lägre utvecklingsstadier, så att de kunna nå högre. Utan dylik hjälp skulle det icke finnas någon evolution eller evolutionen taga oerhört mycket längre tid. ”Den som ger han får.” De som osjälviskt tjäna mänskligheten, få allt fler tillfällen därtill. Och själva tjänandet utvecklar alla erforderliga egenskaper och förmågor, befriar från emotionala illusioner och mentala fiktioner.

⁴Karmayogin samlar icke som den girige pengar på hög för att, när han ej längre kan njuta av sin förmögenhet, testamentera bort den till mer eller mindre ”välgörande ändamål”. Men han föraktar icke heller rikedom och makt. Tvärtom inser han, att de äro av betydelse, sålänge mänskligheten behärskas av dylika illusioner. Han begagnar dessa maktfaktorer för att på mest effektiva sätt tjäna evolutionen.

⁵Karma yoga är nog den indierna i stort sett, med sin passiva livsinställning, ha minsta benägenhet för men som bäst lämpar sig för västerlänningar.

⁶Karma yoga är alltså handlingens yoga, handling såsom uttryck för viljandet. Till handling räknas allt vad individen företar sig, varje synligt uttryck för tanke och känsla. Tanke och känsla, som icke omsättas i handling, bli hinder på vägen. Föredömet är också mäktigaste förkunnelsen.

⁷För gnanayogin är kunskapen det goda och okunnigheten det onda. För bhaktiyogin är kärleken det goda och hatet det onda. För karmayogin sammanfaller frågan om gott och ont med frågan om frihet och ofrihet. För gudomen är allt gott. Före detta stadium medför en dylik absolutifiering lätt begreppsförvirring med rättskaos som följd och skulle av okunnigheten användas som försvar för egen ofullkomlighet. Det onda är det för oss lägre och medför lidande. Det goda är det för oss högre, det vi omedvetet treva oss fram till och bli varse först, när vi mer eller mindre ovetande söka förverkliga det. Vi inse det då omedelbart, emedan det fyller oss med lycka. Människan upptäcker ständigt på nytt, att det hon numera insett vara ont blev ett medel för henne att finna det goda, att erfarenheten av det onda klargjorde för henne det goda. Till slut inser hon, att allt hon begärde för egen del skilde henne från enheten. Okunniga se i materien det onda och mena, att människan fallit i synd, blivit ond och oförmögen att göra gott genom att bli född till denna värld. För yogin är detta närmast en hädelse, livshatets förvändhet. För honom är hela tillvaron, den synliga såväl som den osynliga, uppenbarelse av det gudomliga med otaliga möjligheter att utföra gudomens vilja i tjänande handlingar.

⁸Allting utgör en enhet. De skenbart isolerade delarna äro alla uttryck för den enda, odelbara enheten. Den som lever i skenet, ser endast delarna och tror sig vara ett oavhängigt jag, medan den som lever i verkligheten, vet sig utgöra en del av enheten, vara ett med allt. Yogin eftersträvar denna enhet och höjer sig därmed över gott och ont och livets eviga växlingar.

⁹Den kraft, som vi alla taga för egen vilja, yttrar sig för yogin, när han följer Lagen så långt han ser, så starkt i hela hans natur, att han förstår, att detta icke är hans egen kraft utan något som ställts till hans förfogande och som blir hans egendom, när han uppgår i enheten. Han blir därmed ett redskap för gudomen, och hans vilja sammanfaller med ödets vilja. Den som ser det gudomliga i allt, måste igenkänna, älska och tillbedja denna gudomliga viljas närvaro i sig och uppger därmed alla egna motiv till förmån för enhetens vilja i honom.

¹⁰Detta betyder, att yogin erbjuder sig såsom offer till gudomen. Därmed bortfaller varje tanke på belöning, fruktan eller oro för handlingens följder samt varje egoistiskt intresse, även tillfredsställelsen av att ha handlat oegennyttigt. Han avstår också från varje slags värdering av handlingen, om denna är god eller ond. Allt offras men offret är ingen självuppgivelse eller självutplåning. Det är icke negativt utan positivt. Det har ingenting gemensamt med fatalistens resignation, som lätt urartar i kvietism, att icke handla alls. Offret innesluter allt, varje handling, ja varje andetag, allt blir en gåva till gudomliga enheten. Han handlar för att

lämna utlopp för de gudomens krafter som flöda genom honom. Själva resultatet blir ett offer, som göres fullkomligt genom att arbetet utföres fullkomligt. Beviset för att yogin offrat allt är hans oberördhet ("gudomliga likgiltighet") för vad som sker med honom. Han frågar aldrig efter följderna, om de medföra lycka eller olycka, ära eller vanära, liv eller död.

¹¹I *Bhagavad-Gita*, som kan sägas vara karma yogas evangelium, får handlingens nödvändighet starkast möjliga symboliska uttryck i skildringen av det inre livet såsom en kamp mellan två mot varandra uppställda härar, beredda till strid. Dikten är en reaktion mot tendensen till slapphet, lättja, kvietism, en protest mot indolens och passivitet. Denna lojhet har också befrämjats av vidskepelsen att någon kan "gå i vägen för karma" (ungefär som att gå i vägen för tyngdlagen).

¹²Handlingens yoga har planethierarkien alltid betraktat såsom den väsentliga, ty insikt, som icke omsätts i handling, blir framtida hinder enligt karmas lag. Man kan därför säga, att karma yoga är lika gammal som hatha. Det är bara det, att den förutsätter insikt om handlingens nödvändighet. Såsom självinitierad och målmedveten aktivitet blir den väl allmän företeelse först, när mänskligheten nått kulturstadiet. På lägre stadier behövas ibland tvångets drivfjädrar, t.ex. nödlägen eller, ifråga om försoffade folk, då och då en s.k. diktatur.

7.21 YOGANS VERKLIGHETSVÄRDE

¹Vilka i Indien som möjligen kunna förstå Buddha, så icke är det yogierna, eftersom de äro aningslösa om esoteriken. Att han i övrigt är missförstådd ännu, är ju oundvikligt på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Buddha klargjorde för dem som kunde begripa och förstå, att människan saknar erforderliga förutsättningar för att lösa tillvarons problem, att lösningen icke kan utläsas ur något folks "heliga skrifter".

²Detta är icke skepticism à la Protagoras, Hume eller Bertrand Russell. Det är icke agnosticism à la Kant eller Herbert Spencer. Det var en särdeles väl grundad kunskapsförklaring av dåvarande chefen för planethierarkiens undervisningsdepartement. Hade man förstått detta, så hade man sluppit ifrån över 2500 års fantasispekulationer om verkligheten. Ett tecken på kristna religionshistorikers omdömesförmåga är att de djärvts kalla Buddha för ateist.

³Yogan gör människan till en helgjuten personlighet och ett helgon. Och det är icke litet på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium. Den som kommit dit, kan nå idealitetsstadiet med förvärv av kausalmedvetenhet inom några få inkarnationer, då annars kanske tusentals behövas. Men någon hållbar världsåskådning ger yogan icke. Den lämpar sig icke såsom arbetshypotes för vetenskapligt skolade. Däremot kan den passa för de emotionalister som gå mystikervägen (genom departementen 6,4,2), icke intressera sig för tillvarons beskaffenhet (departementen 7,5,3,1).

⁴När de rishier, som lärde i Atlantis (och fortfarande tillhöra planethierarkien), författade upanishaderna etc., hade de redan insett nödvändigheten av att göra kunskapen oåtkomlig för de ovärdiga. De använde dels den symbolik som sedan urtid är alla hierarkiernas symbolspråk, dels utformade de nya sinnrika symboler. Nyckeln till dessa har aldrig utlämnats.

⁵Åren 1875–1950 ha esoteriska fakta undan för undan fått publiceras av budbärare från planethierarkien. De ha utan undersökning avvisats av samtliga yogaskolor.

⁶Katolska kyrkan förbjöd visligen lekmän att läsa bibeln. Att detta var klokt äro de hundratals protestantiska sekterna bevis på. De ha alla misstolkat den. Det har givetvis även katolska kyrkan.

⁷I gamla tider var läsningen av Indiens "heliga skrifter" förbehållen de skriftlärda inom brahminkasten. De hemlighöllö åtminstone sina misstolkningar.

⁸Det står i upanishaderna, att människan kan bli gud, lära känna Själv och få kunskap om hela universum. Visst kan människan bli gud men icke såsom människa. Också varenda sten och växt, vartenda djur skall bli gud. Men det sker när monaderna under evolutionens gång

uppnått gudomsriket.

⁹De läsa om Självet och tro sig förstå vad detta är utan aning om att ingen människa utan esoterisk kunskap kan tolka den symbolen rätt.

¹⁰Självet eller Brahman eller det Absoluta kan man möjligen kalla individuella monaden (uratomen, urjaget), när den i sjunde gudomsriket själv förvärvat den kosmiska totalmedvetenheten och därmed kosmisk allvetenhet och allmakt, äntligen upplever sig själv såsom det urjag den alltid varit.

¹¹De tro att jaget, när det befriat sig från sina kända höljen, blir ”ren ande”, ingår i världssjälén och därmed blir gud. Men jaget fortsätter sin utveckling i högre världar genom att förvärva höljen i dessa. Utan hölje skulle monaden förlora möjlighet till aktivitet för fortsatt evolution.

¹²Visst har människan, som alla andra varelser, delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, eftersom det finns endast en medvetenhet och all medvetenhet är både individuell och kollektiv. Men yogins fundamentala misstag består i fiktionen att människan kan identifiera sig med kosmiska totalmedvetenheten. Människans delaktighet i denna inskränker sig även i bästa fall till endast några få procent (såsom kausaljag c:a sex procent).

¹³Många egenskaper och förmågor, som Patanjali talar om, kunna förvärfvas först i femte och sjätte naturriket. När yogierna läsa dessa sutraer, tro de att han talar om individens möjligheter i fjärde naturriket. Högre slag av medvetenhetsförmågor ha alltid sin motsvarighet i lägre riken. De tro att han talar om de lägre slag de återfinna hos sig själva. De ha icke en gång förstått Patanjalis metod för förvärv av medvetenheten i högre mentala (47:4,5) och kausala (47:1-3) materielag.

¹⁴Det är misstag att tro, att yogiernas filosofi vilar på fakta, som de själva kunna konstatera. Yogans världsåskådning är spekulation liksom den västerländska, men med en avsevärd skillnad. Ty yogierna kunna konstatera fakta i fysiska etervärlden och emotionalvärlden. Det ger dem ett ofantligt övertag. Att dessa slag av förstånd icke kunna utforska ännu högre världar är visserligen sant. Och att de icke heller kunna bedöma rätta verklighetshalten av vad de kunna konstatera är också riktigt. Det var därför såväl Swedenborg som Steiner misstogo sig i allt väsentligt. Men yogierna veta, att det finns överfysiska världar.

¹⁵Ingen psykologi kan komma till klar uppfattning av mänskliga medvetenheten som icke äger vetenskap om människans olika höljen, dessa höljens olika slag av medvetenhet, dessa höljens beskaffenhet, höljenas beroende av varandra och de olika slagen av energi i de olika höljenas olika molekylarslag.

¹⁶En rajayogi, som nått medvetet eftersträvat resultat, får i många avseenden likhet med de individer som nått humanitetsstadiet och förvärvat perspektivmedvetenhet. Men han saknar kunskap om de (för honom ännu så länge esoteriska) fakta, som tillhöra detta utvecklingsstadium, och saknar möjlighet att befria sig från de fundamentala yogafiktionerna, som spärra vägen för klar insikt om tillvarons beskaffenhet.

¹⁷På humanitetsstadiet frigör sig mentalhöljet från sammanvävnaden med emotionalhöljet och dras till kausalhöljet. När mentalhölje och kausalhölje blivit sammanvävda, är människan ett kausaljag och blir aldrig mera offer för illusioner och fiktioner.

¹⁸Yogierna ernå med sina metoder dels kontroll över fysiska, emotionala, mentala dagsmedvetenhetens vibrationsyttringar, dels fysisk-eterisk (49:3,4) och emotional (48:3, i sällsyntaste fall 48:2) objektiv medvetenhet. Men de ernå icke med sina metoder mental eller kausal objektiv medvetenhet. De sakna förmåga att avgöra, om deras mentala föreställningar överensstämmer med verkligheten.

¹⁹Yogierna uppnå integration av sina inkarnationshöljen, så att mentalmedvetenheten behärskar det emotionala och emotionalmedvetenheten det fysiska. Därmed har människan blivit vad planethierarkien kallar en personlighet, en annars mycket oklar beteckning. Det räcker icke med att vara ett helgon för att vara en ”personlighet”, en sak endast esoterikern kan förstå.

7.22 ESOTERISKA AKTIVERINGSMETODER

¹Esoteriker kan man kanske kalla dem som bemästrat pytagoreernas hylozoiska mentalsystem och insett dess överensstämmelse med verkligheten. Men i så fall får man finna en annan beteckning på dem som dessutom äro i besittning av kunskap, som ännu ej fått bli exoterisk. Ty sådana komma alltid att finnas, tills hela mänskligheten nått idealitetsstadiet.

²Att en hel del av möjliga aktiveringsmetoder kunnat få bli allmänt kända, är yogan bevis på. Även tekniska förfaringssättet i de riktiga esoteriska aktiveringsmetoderna får numera meddelas. Men själva ”nyckeln” förblir esoterisk. Okunniga varnas för alla försök att på egen hand fuska i saken. Tyvärr visa sig varningar ofta otillräckliga, ty ”dårar rusa in där vise akta sig för inträde”. Försök till vitalisering av och meditation på centra i hölkena resultera ofelbart i katastrof (i regel uppstå tumörer i organismen) utan att den oförvägne har utsikt att uppnå sitt syfte. ”Ängeln med flammande svärdet bevakar ingången till paradiset.”

³Till skillnad från yogiernas aktiveringsmetoder är den esoteriska en metodisk och systematisk aktivering av passiva medvetenheten i det ena efter det andra av dittills övermedvetna molekylarlag. Detta sker genom vitalisering av de olika centra i de olika hölkena. Medvetenheten i varje molekylarlag är knuten till sitt speciella centrum. När ett centrum vitaliseras, följer därav subjektiv medvetenhet i detta molekylarlag. Objektiv medvetenhet erhålles genom att den subjektiva medvetenheten i centret aktiverar detta molekylarlag i höljet. Såsom redan påpekats, kan endast kausaljaget rätt använda emotionala och mentala objektiva medvetenheten. Innan dess blir individen offer för sin egen okunnighet och fördröjer sin högre utveckling.

⁴Alla aggregathöljen utom kausalhöljet forma sig efter organismen, och motsvarande centra i de olika hölkena äro anslutna till varandra. Detta gör att centra inta lägen, som kunna anges med beteckningar från organismen.

⁵De i eter-, emotional- och mentalhöljena sju viktigaste centra, som få sina energier från de sju departementen, äro:

centrum	antal petaler	departement
över diafragman: hjäss-	960	1sta
ögonbryns-	96	4de
strup-	16	3dje
hjärt-	12	2dra
under diafragman: solarplexus-	10	6te
sakral-	6	5te
bas-	4	7de

⁶Ovan angivna departementsförhållanden avse normalindividen. Även andra förhållanden äro möjliga. Hos t.ex. rajayogier tillhör ögonbrynscentrum 5te, sakralcentrum 7de, bascentrum 4de departementet.

⁷De under diafragman utvecklades redan hos lemurierna och fullgöra numera automatiskt alla erforderliga funktioner såsom uppfattnings- och aktivitetsorgan. Däremot äro centra över diafragman på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium föga utvecklade och mestadels endast svagt aktiva.

⁸Av centra i ”normalindividens” kausalhölje, vilka bilda ett lotusliknande organ, äro endast de tre svagt utvecklade, som under inkarnationerna stå i förbindelse med eter-, emotional- och mentalhöljernas hjärt- och hjässcentra.

⁹Normalt utvecklas strupcentret på civilisationsstadiet, hjärtcentret på kulturstadiet, ögonbrynscentret på humanitetsstadiet och hjässcentret på idealitetsstadiet. Men full funktionskapacitet ernås först, när kausaljaget kan bli ett 46-jag. Dessförinnan äro endast få

petaler aktiva.

¹⁰I varje ny inkarnation måste individen i sina nya höljen upprepa hela aktiveringsprocessen. Har han en gång fått kunskapen och icke missbrukat den, får han i nya liv tillfällen att återerinra sig den gamla kunskapen.

¹¹Den individ, som förvärvat full kausal medvetenhet, bevarar denna genom alla inkarnationerna. Men det betyder ej, att han i sin nya hjärna vet något därom. Så snart han i sömnen lämnat organismen, lever han i sitt kausalhölje, men det tar minst femton år, innan han i sin hjärna kan uppfatta sin kausalmedvetenhet. Ännu vid 35 år kan han vara omedveten om sin status, såvida han ej kommit i kontakt med esoteriken.

¹²Vill individen icke göra något för sin utveckling, förvärvar han som övriga mänskligheten under årmiljonerna automatiskt såväl subjektiv som objektiv medvetenhet i alla sina höljens olika molekylärlag. Men vill han icke vistas längre i fjärde naturriket än som är nödvändigt, måste han metodiskt aktivera passiva övermedvetenheten i sina höljen. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium kan emellertid icke ens rajayogin lösa alla därvid uppkommande problem. För att inom några inkarnationer nå femte naturriket måste aspiranten eftersträva lärjungaskap till planethierarkien. Antagen till lärjunge kan endast den bli som förvärvat fysiska, emotionala och mentala förutsättningarna. Fysiskt och i diethänseende kan idrottsmannen, som tränar för olympisk medalj, tjäna såsom föredöme. Emotionalt fordras utmönstring av repulsionens (hatets) alla yttringar och förvärv av attraktionens egenskaper. Mentalt krävs förvärv av perspektivmedvetenhet och långt driven meditationsförmåga av det rätta slaget. Eftersom egoistiskt bruk av egenskaper och förmågor motarbetar evolutionen, måste dessa ställas helt i evolutionens tjänst.

7.23 Slutord

¹Människan har alla de egenskaper och förmågor hon förvärvat genom alla inkarnationer. Men dessa förbli latent (begravda) i undermedvetenheten, tills de ånyo aktualiseras och aktiveras i ny inkarnation. Hon har alltifrån barbarstadiet förvärvat alla mänsklighetens goda och dåliga egenskaper, alla till några procent. Egenskaperna på lägre nivåer kallas dåliga, de på högre goda. Procentalet bestämmer effektiviteten. Tillfällen till aktualisering och aktivering i ny inkarnation väcka egenskaperna till liv. Ofta räcker det med återerinring. Därav alla uppfostrares och kulturapostlars ansvar. (Ansvar kan betyda, att man själv i kommande liv icke får tillfälle till eller direkt hämmas i sin utveckling eller rentav idiotiseras.)

²Genom daglig meditation över önskvärda egenskaper kan människan förvärva dem till hur många procent som helst. Hon befriar sig från icke önskvärda genom att aldrig uppmärksamma dem och meditera över de motsatta. Genom meditation på högre nivåers egenskaper når hon högre nivåer. Utan meditation går hennes utveckling så långsamt, att märkbara framsteg knappast skönjas under hundra inkarnationer.

³Intet stadium i medvetenhetens utveckling kan överhoppas, ty alla till varje nivå hörande egenskaper erfordras för den fortsatta utvecklingen. I tiotusentals liv får varje individ från grunden genomlöpa sin utvecklingsskala, tills alla nödvändiga egenskaper och förmågor förvärvats till hundra procent. De högre innefatta i sig de lägre, och alla ingå i de tolv essentiala egenskaper som möjliggöra fortsatt existens i femte naturriket. Vilka dessa tolv äro får individen själv finna, när kausalmedvetenheten förvärvats. Intill dess saknas förståelse för dem och ord i mänskligt språk för att beteckna dem. Vi kunna vara övertygade om att däri ingå de ädlaste emotionala egenskaperna (den s.k. karaktären!) såsom: beundran, tillgivenhet, deltagande, förståelse, omedelbarhet, tolerans, vänlighet, tacksamhet, livstillit, mod, målmedvetenhet, beslutsamhet, uthållighet, osårbarhet, lagenlighet, rättrådighet, uppriktighet, pålitlighet, storsinnet, lojalitet, ärlighet – envar kan själv komplettera listan. Till de nödvändigaste mentala förmågorna höra sunt förnuft, insikt och omdömesförmåga. Sunt

förnuft godtar icke godtyckligheter och orimligheter, skiljer på verkligt och överkligt, inser människans oerhörda begränsning i alla avseenden (sanna ödmjukheten).

⁴Kulturstadiet är emotionala attraktionsstadiet (48:4-2). Individens förvärvad aktiv medvetenhet i högsta emotionala molekylarslagen. För att nå det högsta emotionala (48:2) måste han ha nått civilisationsstadiets högsta mentala (47:6), ty ett mänskligt helgon kan aldrig vara en mentalt obetydlig person.

⁵Humanitetsstadiet (47:5) nås icke, förrän helgonstadiet avverkats. Humanisterna använda sin lediga tid för aktivering av perspektiv- (47:5) och syntesmedvetenheten (47:4). Få de icke tillfälle att aktivera sina latent helgonegenskaper, kunna de förefalla föga helgonlika, vilket moralister aldrig kunna begripa. Humanisten betraktar skenväsendet såsom livsfientligt men deltar i umgängesliv för att studera mänsklighetens olika utvecklingsnivåer och få tillfälle att säga ett förnuftigt ord.

⁶De olika världsåskådningarna äro olika hypoteser, försök att förklara verkligheten och livet. Envar godtar den åskådning som bäst motsvarar kunskapsnivån.

⁷Mänskligheten utgör ett naturrike, vilket uppvisar en mängd utvecklingsnivåer liksom alla andra naturriken. De på högre nivå ha till uppgift att hjälpa dem på lägre nivå att känna ädlare och tänka förnuftigare, hjälpa dem att utveckla sin emotionala och mentala medvetenhet.

⁸För att kunna uppnå närmast högre rike, det enhetens (kärlekens och vishetens) rike, som både Christos och Buddha vittnade om, måste vi ha förvärvat högsta slag av emotional och mental medvetenhet, måste vi visa oss villiga att tjäna evolutionen.

⁹Vad mänskligheten kan göra måste den enligt Lagen också göra. Enda garantien för att den som i en inkarnation nått höjden av mänsklig insikt och förmåga, skall få tillfälle att återförvärva dessa i nya liv är att hela mänskligheten erbjudes samma gynnsamma möjlighet. Den som icke gjort allt för att bekämpa lögnen och hatet, har ingen rätt till särskilda möjligheter. Den må icke heller tycka "synd" om sig i framtiden.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Yogan i esoterisk belysning* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Kunskapen om verkligheten*.

Första upplagan 1961, andra upplagan 1982, tredje upplagan 2011.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1982 och 2011.